الجزء ٢١ الحزب ٤١

۞ وَلَا تُجَٰدِلُوٓاْ أَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ إِلَّا
ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡۖ وَقُولُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡنَا وَأُنزِلَ
إِلَيۡكُمۡ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمۡ وَٰحِدٞ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ٤٦
وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَۚ فَٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ
ٱلۡكِتَٰبَ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۖ وَمِنۡ هَٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤۡمِنُ بِهِۦۚ وَمَا
يَجۡحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلۡكَٰفِرُونَ ٤٧ وَمَا كُنتَ تَتۡلُواْ مِن
قَبۡلِهِۦ مِن كِتَٰبٖ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَۖ إِذٗا لَّٱرۡتَابَ
ٱلۡمُبۡطِلُونَ ٤٨ بَلۡ هُوَ ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٞ فِي صُدُورِ ٱلَّذِينَ
أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَۚ وَمَا يَجۡحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّٰلِمُونَ ٤٩ وَقَالُواْ
لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ ءَايَٰتٞ مِّن رَّبِّهِۦۖ قُلۡ إِنَّمَا ٱلۡأٓيَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ
وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ٥٠ أَوَلَمۡ يَكۡفِهِمۡ أَنَّآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ
ٱلۡكِتَٰبَ يُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحۡمَةٗ وَذِكۡرَىٰ
لِقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٥١ قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡ
شَهِيدٗاۖ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
بِٱلۡبَٰطِلِ وَكَفَرُواْ بِٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٥٢

46 Și nu discutați cu oamenii Cărții, o, voi, dreptcredincioșilor, și nici nu intrați în dezbateri cu evreii și cu creștinii, decât în felul cel mai frumos și în cea mai aleasă modalitate, și anume chemându-i prin pilde și dovezi limpezi. În afară de aceia dintre ei care sunt nelegiuiți în persistența și încăpățânarea și îndărătnicirea lor. În ce-i privește pe aceștia, vestiți-le lupta împotriva lor și luptați-vă cu ei până ce ei acceptă islamul sau vor plăti tributul [Jizia], supunându-se. Și spuneți-le evreilor și creștinilor: „Noi credem în ceea ce ni s-a trimis nouă din Coran și credem în cele care vi s-au pogorât vouă în Tora și în Evanghelie. Domnul nostru și Domnul vostru este Unul Singur. El nu are pe nimeni asociat ca Dumnezeu și Stăpân, și nici în perfecțiunea Sa și numai Lui, Unicul, noi îi suntem supuși cu desăvârșire, musulmani."

47 Și astfel, așa cum Noi am trimis Scripturi celor de dinainte de tine, Noi ți-am trimis ție Coranul. Și unii dintre aceia care citesc Tora, precum Abdullah ibn Sallam, cred în Coran; datorită faptului că ei regăsesc descrierea acestuia în Scripturile lor. Și dintre acești politeiști [chiar] sunt unii care cred în el. Și nu tăgăduiesc semnele Noastre decât necredincioșii care întotdeauna sunt nerecunoscători și aroganți în privința adevărului, în pofida clarității lui.

48 O, tu, profetule! Tu nu ai citit mai înainte de Coran nicio altă carte și nici nu ai scris nimic cu mâna ta dreaptă, întrucât tu ești neștiutor de carte, nu știi să scrii și nici să citești. Pentru că dacă ai fi știut să scrii sau să citești, cei neștiutori dintre oameni ar fi avut îndoieli în privința profeției tale și ar fi susținut că tu ai fi copiat Scripturile anterioare.

49 Ci, Coranul pogorât ție cuprinde versete învederate în piepturile acelora cărora li s-a dat cunoașterea dintre dreptcredincioși, și nu tăgăduiesc versetele Noastre decât cei care s-au nedreptățit pe ei înșiși prin necredință în Allah și facerea de asociați Lui. 50 Și politeiștii spun: „Oare nu i se vor trimite lui Muhammed minuni de la Domnul său, așa cum le-au fost pogorâte profeților de mai înainte de el?" Spune-le, o, tu, profetule, celor care fac aceste afirmații: „Cu adevărat, minunile sunt numai în Mâna lui Allah, Preaslăvitul, și El le pogoară atunci când El voiește. Eu nu am puterea de a le pogorî. Și eu nu sunt decât un Prevenitor limpede pentru voi în privința unei pedepse de la Allah." 51 Oare nu le este de ajuns celor care îți cer ție aceste semne [minuni de la Allah] că Noi ți-am trimis ție, o, profetule, Coranul care le este recitat lor? Cu adevărat, în Coranul pogorât lor este îndurare și învățătură pentru un neam de oameni care cred, și ei sunt cei care beneficiază de cele aflate în acesta. Și ceea ce li s-a pogorât lor este mai bun decât cele pe care ei le cereau, dintre cele asemănătoare pogorâte profeților de mai înainte. Oare nu le este de ajuns celor care îți cer ție aceste semne [minuni de la Allah] că Noi ți-am trimis ție, o, profetule, Coranul care le este recitat lor? Cu adevărat, în Coranul pogorât lor este îndurare și învățătură pentru un neam de oameni care cred, și ei sunt cei care beneficiază de cele aflate în acesta. Și ceea ce li s-a pogorât lor este mai bun decât cele pe care ei le cereau, dintre cele asemănătoare pogorâte profeților de mai înainte.

52 Spune, o, tu, profetule: „Allah Preaslăvitul este Martor în privința adevărului celor cu care eu am venit, precum și în privința tăgăduirii mele de către voi. El știe ce se află în ceruri și știe ce se află pe pământ, și nimic din acestea nu îi rămân ascunse Lui. Iar aceia care cred în ceea ce este fals, dintre toate cele pe care le adoră în afară de Allah, și nu cred în Allah, Unicul, cu adevărat, îndreptățit întru a fi adorat, aceia sunt cei pierzători, datorită înlocuirii de către ei a credinței cu necredința."

Dintre pildele acestor versete: 1 - Discuțiile cu oamenii Cărții trebuie să se desfășoare în cel mai binevoitor mod cu putință. 2 - Credința în toți profeții și în Cărțile [Sfinte], fără a face nicio diferențiere între aceștia, este una dintre condițiile credinței. 3 - Nobilul Coran este o minune eternă și o dovadă veșnică cu privire la adevărul profeției lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَلَوْلَآ أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ ٱلْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥٣ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌۢ بِٱلْكَٰفِرِينَ ٥٤ يَوْمَ يَغْشَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ
مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
٥٥ يَٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ أَرْضِى وَٰسِعَةٌ فَإِيَّٰىَ فَٱعْبُدُونِ
٥٦ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ٥٧ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ ٱلْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِى
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ ٥٨ ٱلَّذِينَ
صَبَرُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٥٩ وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا ٱللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ٦٠ وَلَئِن
سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٦١ ٱللَّهُ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ
عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ لَهُۥٓ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ٦٢ وَلَئِن سَأَلْتَهُم
مَّن نَّزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ٦٣

53 O, tu, profetule! Idolatrii îți cer ție să grăbești osânda în privința căreia tu i-ai avertizat. Și de n-ar fi hotărât Allah pentru pedepsirea lor, un termen prestabilit, care nu poate fi apropiat și nici îndepărtat, le-ar veni lor [chiar acum] pedeapsa pe care ei o cer! Însă ea le va veni pe neașteptate.

54 Ei îți cer să grăbești osânda pe care le-ai promis-o lor, iar Gheena pe care Allah a promis-o necredincioșilor îi va împresura pe aceștia, și nu vor putea să scape de chinul său.

55 Într-o zi în care îi va cuprinde pe ei chinul de deasupra, și va fi ca un așternut pentru ei sub picioarele lor și Allah le va zice, cu mustrare: „Gustați ceea ce voi ați săvârșit întru politeism și păcătuire!"

56 O, robi ai Mei care ați crezut în Mine! Părăsiți pământul în care nu mă puteți adora pe Mine, căci pământul Meu este atât de întins! Și adorați-Mă [numai] pe Mine, Unicul și nu îmi faceți Mie pe nimeni asociat!

57 Și să nu vă oprească de la a emigra teama de moarte, căci fiece suflet va gusta moartea. Apoi, numai la Noi veți fi voi aduși înapoi în Ziua Judecății, pentru judecată și răsplată.

58 Pe aceia care cred în Allah și săvârșesc fapte bune care îi apropie de El, îi vom lasă Noi să sălășluiască în odăile Paradisului pe sub care curg pâraie, și în ele vor rămâne veșnic și ei nu vor mai pieri niciodată. Și ce binecuvântată răsplată este aceasta pentru cei ce plinesc lucruri bune întru supunerea față de Allah.

59 Ce răsplată binecuvântată pentru cei care plinesc ceea ce este bun întru supunerea față de Allah și sunt răbdători întru ascultarea față de El și numai în Domnul lor Unicul, se încred în privința tuturor treburilor lor!

60 Și câte vietăți sunt care – în multitudinea lor-nu pot aduna proviziile necesare traiului și nici nu le pot purta. Allah le hrănește pe ele și tot El vă hrănește și pe voi! Așadar, nu aveți nicio scuză întru a nu emigra de teama foametei și a sărăciei. Și El este Cel care Aude vorbele voastre și știe intențiile și faptele voastre, și nimic din acestea nu Îi rămâne ascuns, și vă va răsplăti pentru ele.

61 Și dacă tu îi întrebi, o, tu, profetule, pe acei politeiști: „Cine a creat cerurile? Și cine a creat pământul? Și cine a supus Soarele și Luna ce se succed?", ei vor răspunde: „Allah este Cel care le-a creat!" Atunci cum de se lasă ei abătuți de la credința numai în Allah, Unicul, și adoră fără de El idoli, care nu pot aduce vreun bine și nici vreun rău?

62 Allah dă din belșug cele spre viețuire cui voiește El dintre robii Săi le împuținează aceluia căruia El voiește, virtutea unei înțelepciuni numai de El știute. Cu adevărat, Allah este Atoateștiutor și nimic din cele ce le sunt benefice supușilor Săi nu Îi sunt ascunse Lui.

63 O, tu, profetule! Și dacă i-ai întreba tu pe politeiști: „Cine pogoară apa din cer și învie cu ea pământul, după ce el a fost mort?" Ei vor răspunde, cu siguranță: „Allah este Cel care pogoară apa din cer și învie cu ea pământul!" Spune, o, tu, profetule: „Slavă lui Allah, Cel care v-a vădit vouă semnele Lui!" Însă cei mai mulți dintre ei nu pricep. Și dacă ei ar fi priceput, nu i-ar fi făcut asociați lui Allah idolii, care nu le pot fi de folos și nici nu le pot face niciun rău.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Grăbirea de către necredincioși a pedepse este un indiciu al ignoranței acestora. 2 - Poarta emigrării datorate căutării posibilității de a practica religia este deschisă.
3 - Virtuțile răbdării și ale încrederii în Allah. 4 - Recunoașterea lui Allah ca Domn, fără a-L recunoaște ca Dumnezeu Unic, nu este o garanție nici pentru mântuire și nici pentru credință.

وَمَا هَٰذِهِ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا لَهۡوٞ وَلَعِبٞۚ وَإِنَّ ٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَ لَهِيَ
ٱلۡحَيَوَانُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٦٤ فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ
مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ ٦٥
لِيَكۡفُرُواْ بِمَآ ءَاتَيۡنَٰهُمۡ وَلِيَتَمَتَّعُواْۚ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ٦٦
أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا جَعَلۡنَا حَرَمًا ءَامِنٗا وَيُتَخَطَّفُ ٱلنَّاسُ مِنۡ
حَوۡلِهِمۡۚ أَفَبِٱلۡبَٰطِلِ يُؤۡمِنُونَ وَبِنِعۡمَةِ ٱللَّهِ يَكۡفُرُونَ ٦٧
وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ بِٱلۡحَقِّ لَمَّا جَآءَهُۥٓۚ
أَلَيۡسَ فِي جَهَنَّمَ مَثۡوٗى لِّلۡكَٰفِرِينَ ٦٨ وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ
فِينَا لَنَهۡدِيَنَّهُمۡ سُبُلَنَاۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ٦٩

ترتيبها ٣٠ سُورَةُ الرُّومِ آياتها ٦٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ربع الحزب ٤١ الٓمٓ ١ غُلِبَتِ ٱلرُّومُ ٢ فِيٓ أَدۡنَى ٱلۡأَرۡضِ وَهُم مِّنۢ
بَعۡدِ غَلَبِهِمۡ سَيَغۡلِبُونَ ٣ فِي بِضۡعِ سِنِينَۗ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ
مِن قَبۡلُ وَمِنۢ بَعۡدُۚ وَيَوۡمَئِذٖ يَفۡرَحُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٤
بِنَصۡرِ ٱللَّهِۚ يَنصُرُ مَن يَشَآءُۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ٥

(64) Şi nu este această viaţă lumească, prin cele aflate în ea dintre pofte şi dorinţe, decât o glumă pentru inimile legate de ea şi o joacă, care se termină curând şi cu repeziciune; în vreme ce Lumea de Apoi este viaţa cea adevărată, datorită veşniciei ei! Dacă ei ar şti, nu ar prefera ceea ce este efemer în defavoarea a ceea ce este veşnic! Allah a menţionat în privinţa idolatrilor contradictoriul situaţiei lor, prin aceea că ei cred în Suveranitatea lui Allah ca Domn, atunci când sunt întrebaţi cu privire la crearea cerurilor şi a pământului, însă nu cred în Allah ca Dumnezeu Unic, atunci când ei adoră pe alţii în afară de El; şi, totodată, a menţionat şi contradicţia lor de sine atunci când ei şi-au dovedit devoţiunea şi sinceritatea în monoteism, când s-au temut de înec, şi revenirea lor la politeism, imediat ce ei s-au resimţit în siguranţă, şi a spus Preaînaltul:
(65) Atunci când politeiştii se urcă pe corabie, pe mare, ei se roagă numai la Allah, Unicul, sinceri şi devotaţi în ruga lor, pentru a-i salva pe ei de înec. Însă imediat ce îi salvează şi sunt în siguranţă, ei se întorc la politeism, rugându-se şi idolilor lor.
(66) Ei au redevenit politeişti pentru a tăgădui cele pe care le-am dat lor dintre binecuvântări şi pentru a se bucura de plăcerile care le-au fost dăruite în această lume; însă ei vor cunoaşte consecinţele negative ale acesteia, atunci când vor muri.
(67) Oare nu văd aceşti tăgăduitori ai binecuvântărilor lui Allah asupra lor, atunci când Allah i-a salvat pe ei de înec, şi o altă binecuvântare pogorâtă asupra lor? Şi anume aceea că noi le-am făcut lor un loc sacru şi sigur pentru vieţile şi averile lor, în vreme ce alţi oamenii din jurul lor sunt atacaţi, ucişi, luaţi în captivitate, le sunt răpiţi copiii şi soţiile şi le sunt furate averile. Şi oare cred ei în deşertăciunea presupuşilor lor idoli şi tăgăduiesc binecuvântările
lui Allah asupra lor, fără a-I mulţumi lui Allah?! (68) Nimeni nu este mai nelegiuit decât acela care a scornit minciuni
despre Allah, făcându-I Lui asociaţi sau luând drept mincinoase cele cu care a venit profetul Său. Şi nu este nicio
îndoială că Iadul este un sălaş pentru necredincioşi şi cei asemenea lor. (69) Iar pe aceia care luptă pentru a Ne mulţumi
pe Noi, îi vom călăuzi Noi pe calea cea dreaptă, căci Allah este cu cei care fac bine, prin sprijinire, izbândă şi călăuzire.

Surat Ar-Rum

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol: **Evidenţierea unei realităţi universale, şi anume faptul că orânduirea tuturor lucrurilor, situaţiilor şi evenimentelor se află în Mâna lui Allah, Unicul; aşa cum a spus Allah: „La Allah a fost hotărârea şi mai înainte şi după aceea."**

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Alif, Lam, Mim. Explicaţii similare în legătură cu aceste litere au fost menţionate la începutul Surat Al-Baqara.
(2) Perşii i-au înfrânt pe romani. (3) În pământul Şamului cel mai apropiat de ţinuturile Persiei. Însă romanii,
după ce ei au fost mai înainte înfrânţi de către perşi, ei vor fi cei învingători.
(4) Într-o perioadă de timp nu mai puţin de trei ani şi nu în mai mult de zece. La Allah a fost hotărârea şi mai înainte
de victoria romanilor, precum şi după aceea. Iar în ziua în care romanii îi vor învinge pe perşi, dreptcredincioşii se
vor bucura. (5) Se vor bucura de victoria dată de către Allah romanilor, întrucât aceştia sunt dintre oamenii Cărţii.
Allah îl face izbânditor pe acela pe care El voieşte asupra căruia El voieşte şi El este Cel Atotputernic care nu este
de nimeni învins şi Cel Îndurător cu supuşii Săi cei dreptcredincioşi.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Refugierea politeiştilor şi căutarea adăpostului lor la Allah în momentele limită, uitându-şi idolii, şi facerea de asociaţi Lui în momentele de linişte este o dovadă a confuziei lor.**

2 - Lupta pe calea lui Allah este unul dintre motivele călăuzirii către adevăr. 3 - Informarea Coranului cu privire la chestiunile aparţinând lumii necunoscutului este un indiciu al faptului că acesta este de la Allah.

وَعۡدَ ٱللَّهِۖ لَا يُخۡلِفُ ٱللَّهُ وَعۡدَهُۥ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ
٦ يَعۡلَمُونَ ظَٰهِرٗا مِّنَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُمۡ عَنِ ٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ
غَٰفِلُونَ ٧ أَوَلَمۡ يَتَفَكَّرُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۗ مَّا خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَأَجَلٖ مُّسَمّٗىۗ وَإِنَّ كَثِيرٗا
مِّنَ ٱلنَّاسِ بِلِقَآيِٕ رَبِّهِمۡ لَكَٰفِرُونَ ٨ أَوَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي
ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَانُوٓاْ
أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗ وَأَثَارُواْ ٱلۡأَرۡضَ وَعَمَرُوهَآ أَكۡثَرَ مِمَّا
عَمَرُوهَا وَجَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ
لِيَظۡلِمَهُمۡ وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٩ ثُمَّ كَانَ
عَٰقِبَةَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ ٱلسُّوٓأَىٰٓ أَن كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَكَانُواْ
بِهَا يَسۡتَهۡزِءُونَ ١٠ ٱللَّهُ يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ثُمَّ إِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ
١١ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُبۡلِسُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ١٢ وَلَمۡ يَكُن لَّهُم مِّن
شُرَكَآئِهِمۡ شُفَعَٰٓؤُاْ وَكَانُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ كَٰفِرِينَ
١٣ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوۡمَئِذٖ يَتَفَرَّقُونَ ١٤ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَهُمۡ فِي رَوۡضَةٖ يُحۡبَرُونَ ١٥

(6) Această izbândă este o făgăduință de la Allah Preaînaltul, iar prin împlinirea ei, sporesc credința și convingerea certă a musulmanilor cu privire la promisiunea izbânzii de la Allah. Însă cei mai mulți oameni nu pricep aceasta datorită necredinței lor.

(7) Ei nu cunosc credința și reglementările legilor islamice, ci ei cunosc doar ceea ce este văzut din viața lumească, și ceea ce este legat de procurarea mijloacelor de trai și construirea unei vieți materiale; însă ei sunt îndepărtați și nepreocupați de Viața de Apoi, care este, de fapt, viața cea adevărată!

(8) Oare nu se gândesc acești politeiști mincinoși, cum Allah i-a creat pe ei înșiși, precum și altele asemenea lor? Allah nu a creat cerurile și pământul în zadar, ci doar întru adevăr, și a stabilit un termen hotărât al dăinuirii lor în viața lumească. Însă mulți dintre oameni nu cred în întâlnirea cu Domnul lor în Ziua Judecății; și pentru aceasta ei nu se pregătesc pentru înviere prin plinirea de fapte bune acceptate de Domnul lor.

(9) Oare n-au purces ei pe pământ pentru a contempla cum a fost sfârșitul popoarelor mincinoase de mai înainte de ei? Acele popoare au fost mult mai puternice decât ei și ei au săpat pământul pentru a-l planta și a construi pe el, și l-au locuit într-o proporție mult mai mare decât îl locuiesc ei. Și au venit la ei trimișii lor cu semne și dovezi limpezi ale Unicității lui Allah, însă ei au mințit în privința lor. Și Allah nu i-a nedreptățit pe ei atunci când i-a nimicit, ci ei și-au nedreptățit propriile lor suflete prin purtarea acestora către motivele distrugerii, datorită necredinței lor.

(10) Apoi, cei care au fost făcători de rău, prin facerea de asociați lui Allah și săvârșirea faptelor lor rele, au avut parte de un sfârșit îngrozitor de rău. Pentru că ei au tăgăduit semnele lui Allah și le-au batjocorit, luându-le în derâdere.

(11) Allah creează făptura din neant, apoi o face să dispară, apoi o face din nou, apoi numai la El, Unicul, veți fi întorși în Ziua Judecății, pentru judecată și răsplată.

(12) În Ziua când va veni Ceasul, nelegiuiții vor fi deznădăjduiți în privința îndurării lui Allah, pentru că ei nu au niciun argument pentru necredința lor.

(13) Și dintre asociații lor, pe care ei i-au adorat în viața lumească, nu vor găsi pe nimeni care să mijlocească pentru ei pentru a îi scăpa de pedeapsă. Ci ei i-au tăgăduit pe asociații lor. Iar aceștia i-au înșelat și s-au lepădat de ei chiar atunci când ar avea mai multă nevoie de ei, întrucât, cu toții, vor fi sortiți pieirii.

(14) În Ziua când va veni Ceasul, în Ziua aceea oamenii se vor despărți și se vor deosebi unii de alții în privința răsplății lor, în funcție de faptele plinite în viața lumească, unii fiind ridicați în cele mai înalte trepte ale raiului, în Illiin, iar alții fiind coborâți în cele mai de jos trepte ale Iadului.

(15) Însă în ceea ce-i privește pe cei care au crezut în Allah și au săvârșit fapte bune, plăcute Lui, ei vor fi într-o Grădină, bucurându-se de binecuvântările veșnice, fără de sfârșit.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cunoașterea a ceea ce este bun pentru viața lumească, rămânând ignorant față de ceea ce este bun pentru Viața de Apoi nu aduce niciun beneficiu.

2 - Semnele lui Allah aflate în oameni înșiși, cât și în afara lor, în orizonturi, sunt suficiente pentru a dovedi Unicitatea Sa. 3 - Nedreptatea și nelegiuirea sunt motivul nimicirii națiunilor de mai înainte.

4 - Allah îi va înălța pe dreptcredincioși în Ziua Judecății și îi va pogorî, înjosindu-i, pe necredincioși.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآيِٕ ٱلۡأٓخِرَةِ
فَأُوْلَٰٓئِكَ فِي ٱلۡعَذَابِ مُحۡضَرُونَ ١٦ فَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ حِينَ تُمۡسُونَ
وَحِينَ تُصۡبِحُونَ ١٧ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ
وَعَشِيّٗا وَحِينَ تُظۡهِرُونَ ١٨ يُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ
ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّ وَيُحۡيِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ وَكَذَٰلِكَ تُخۡرَجُونَ
١٩ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ إِذَآ أَنتُم بَشَرٞ
تَنتَشِرُونَ ٢٠ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ
أَزۡوَٰجٗا لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا وَجَعَلَ بَيۡنَكُم مَّوَدَّةٗ وَرَحۡمَةًۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ ٢١ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ
خَلۡقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱخۡتِلَٰفُ أَلۡسِنَتِكُمۡ وَأَلۡوَٰنِكُمۡۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡعَٰلِمِينَ ٢٢ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ مَنَامُكُم
بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱبۡتِغَآؤُكُم مِّن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَسۡمَعُونَ ٢٣ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلۡبَرۡقَ
خَوۡفٗا وَطَمَعٗا وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَيُحۡيِۦ بِهِ ٱلۡأَرۡضَ
بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ٢٤

16 Iar în ce-i privește pe cei care nu au crezut în Allah și au socotit mincinoase semnele Noastre pogorâte profetului Nostru, și au mințit în privința învierii și a judecății, aceia vor fi aduși chinului și în el vor rămâne veșnic.

17 Așadar, preaslăviți-L pe Allah, atunci când vine seara, iar acesta este timpul rugăciunilor de Magrib și Ișa', și preaslăviți-L și când ajungeți dimineața, la timpul rugăciunii de Fajr.

18 Și numai Lui, Unicul, Preaslăvitul i se cuvine preamărirea; în ceruri Îi aduc laudă Îngerii Săi, și pre pământ Îl laudă făpturile Sale și Îl preaslăvesc – atunci când ele se apropie să pătrundă în noapte, înainte de asfințit, în timpul rugăciunii de 'Asr; și preaslăviți-L pe El și atunci când sunteți în mijlocul zilei, în timpul rugăciunii de Duhur.

19 El îl scoate pe cel viu din cel mort, asemenea scoaterii unui om dintr-o picătură [de spermă], și a puiului din ou, și-l scoate pe cel mort din cel viu, așa cum picătură [de spermă] iese din om și oul din găină. Și El dă viață pământului, după ce el a fost arid și uscat, prin căderea ploii și încolțirea lui. Și așa cum învie pământul, făcându-l să încolțească, tot astfel veți fi și voi scoși din mormintele voastre pentru judecată și răsplată.

20 Și printre mărețele semne ale Lui Allah care indică puterea și unicitatea Lui, o, oameni, se numără și aceea că El v-a creat pe voi din țărână, atunci când L-a creat pe părintele vostru Adam din lut, apoi voi v-ați înmulțit și v-ați răspândit pe fața pământului către răsărit și către apus.

21 Și printre semnele Lui mărețe, care indică puterea și Unicitatea Sa se numără, de asemenea, și faptul că El a creat pentru voi, o, oameni, din voi înșivă, soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște și armonie împreună cu ele. Și El a pus între voi și ele dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne și dovezi limpezi pentru un neam de oameni care chibzuiesc, pentru că aceștia sunt cei care trag foloase de pe urma minților lor.

22 Și printre semnele Sale mărețe, care indică puterea și unicitatea Sa sunt și crearea cerurilor și crearea pământului, precum și deosebirea limbilor voastre și a culorilor voastre. Întru aceasta sunt, cu adevărat, semne pentru oamenii științei și ale bunei înțelegeri.

23 Și printre semnele Lui mărețe, care indică puterea și unicitatea Sa sunt somnul vostru în timpul nopții, precum și în timpul zilei, pentru a vă odihni din oboseala muncii. Și dintre semnele Sale este și aceea că v-a făcut vouă ziua pentru a va răspândi pe pământ, pentru căutarea îndestulării cu cele necesare traiului de la Domnul vostru. Cu adevărat, întru cele menționate, sunt semne și dovezi pentru un neam de oameni care aud cu înțelegere și acceptare.

24 Și printre semnele Sale mărețe, care indică puterea și măreția Lui, este și aceea că El vă arată vouă fulgerul pe cer, și prin acesta El amestecă în voi teamă de trăsnet cu dorință de ploaie, și vă pogoară vouă din cer apa ploii, cu care învie pământul uscat, prin încolțirea plantelor de pe el. Cu adevărat, întru aceasta sunt semne și dovezi limpezi pentru un neam de oameni care pricep și sunt călăuziți astfel către credința în învierea de după moarte, pentru judecată și răsplată.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Petrecerea de către om a timpului său în rugăciune și pomenirea lui Allah este un indiciu al unui sfârșit fericit.

2 - Găsirea unei dovezi pentru credința în înviere prin perpetuarea vieții, atunci când Allah îl scoate pe cel viu din cel mort și pe cel mort din cel viu.

3 - Din semnele lui Allah, aflate în voi înșivă, precum și în afara voastră, în orizonturi, trage foloase numai acela care folosește mijloacele sale de înțelegere perceptivă și cognitivă, cu care a fost binecuvântat de către Allah.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلۡأَرۡضُ بِأَمۡرِهِۦۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمۡ
دَعۡوَةٗ مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ إِذَآ أَنتُمۡ تَخۡرُجُونَ ٢٥ وَلَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۖ كُلّٞ لَّهُۥ قَٰنِتُونَ ٢٦ وَهُوَ ٱلَّذِي يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهۡوَنُ عَلَيۡهِۚ وَلَهُ ٱلۡمَثَلُ ٱلۡأَعۡلَىٰ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٢٧ ضَرَبَ لَكُم مَّثَلٗا
مِّنۡ أَنفُسِكُمۡۖ هَل لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُم مِّن
شُرَكَآءَ فِي مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ فَأَنتُمۡ فِيهِ سَوَآءٞ تَخَافُونَهُمۡ
كَخِيفَتِكُمۡ أَنفُسَكُمۡۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ
يَعۡقِلُونَ ٢٨ بَلِ ٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَهۡوَآءَهُم بِغَيۡرِ عِلۡمٖۖ
فَمَن يَهۡدِي مَنۡ أَضَلَّ ٱللَّهُۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٢٩ فَأَقِمۡ
وَجۡهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفٗاۚ فِطۡرَتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِي فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيۡهَاۚ
لَا تَبۡدِيلَ لِخَلۡقِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ
نصف الحزب ٤١ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ٣٠ ۞ مُنِيبِينَ إِلَيۡهِ وَٱتَّقُوهُ وَأَقِيمُواْ
ٱلصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٣١ مِنَ ٱلَّذِينَ فَرَّقُواْ
دِينَهُمۡ وَكَانُواْ شِيَعٗاۖ كُلُّ حِزۡبِۭ بِمَا لَدَيۡهِمۡ فَرِحُونَ ٣٢

(25) Și printre semnele lui Allah care indică puterea și unicitatea Sa este și ridicarea cerului ce nu se prăbușește și întinderea pământul fără a se destrăma, prin porunca Sa. Iar mai apoi, El, Preaslăvitul, vă va chema din pământ prin suflarea în trâmbiță a îngerului și voi veți ieși din mormintele voastre pentru judecată și răsplată.

(26) Ai Lui sunt cei din ceruri și cei de pre pământ, întru stăpânire, și creare și orânduire. Tot ceea ce există pe pământ dintre creații și toți Îi sunt supuși Lui și poruncilor Sale.

(27) Și El, Preaslăvitul este Cel care creează prima oară făpturile din neant și apoi le face din nou, după ce ele vor fi dispărut-și această facere a lor din nou este și mai ușoară decât cea dintâi; și amândouă sunt ușoare pentru El, întrucât dacă El a voit un lucru, El va spune acestuia: „Fii!" și va fi. Și a Lui, Cel plin de Slavă și Noblețe, este pilda cea mai înaltă în toate cele în care El este descris, dintre atributele nobleții și perfecțiunii, și El este Cel Atotputernic, Care nu poate fi învins și Cel Înțelept în creația și orânduirea Sa.

(28) Allah v-a dat vouă o pildă din voi înșivă, o, voi, politeiștilor. Oare aveți voi printre sclavii voștri și printre cei pe care-i stăpânesc mâinile voastre drepte asociați care să vă fie părtași vouă deopotrivă în privința averilor pe care voi le dețineți? Și vă temeți ca ei să împartă averile voastre împreună cu voi, așa cum se tem unii dintre voi de împărțirea averii sale cu asociatul său cel liber, ce este egal cu el? Oare ați accepta voi aceasta de la cei aflați sub stăpânirea voastră? Nu există îndoială că voi nu veți fi de acord. Iar Allah este mai îndreptățit întru a nu avea El niciun asociat dintre creațiile și supușii Săi în împărăția Sa. Astfel tâlcuim Noi semnele și dovezile noastre, diversificându-le pentru un neam de oameni care pricep, căci ei sunt cei cărora acestea le vor fi de folos.

(29) Motivul rătăcirii lor nu este lipsa dovezilor, și nici lipsa clarității lor, ci doar urmarea poftele lor și copierea strămoșilor lor. Și cine-l poate călăuzi pe cel care a fost dus în rătăcire de către Allah? Nimeni nu îi va [putea] călăuzi pe ei, și ei nu vor avea sprijinitori care să îi apere de pedeapsa lui Allah.

(30) O, tu, profetule! Îndreaptă-ți fața, împreună cu cei care te urmează, spre Religia spre care Allah te-a călăuzit, delăsându-te de toate celelalte religii. Această religie a islamului este firea în care Allah i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah. Aceasta este Religia cea dreaptă, fără de nicio strâmbătate, însă cei mai mulți oameni nu știu.

(31) Întoarceți-vă la El, Preaslăvitul, căindu-vă pentru păcatele voastre. Și fiți cu frică de El și puneți-vă la adăpost de pedeapsa Sa, prin respectarea poruncilor și depărtarea de interdicțiile Sale, și împliniți Rugăciunea în cel mai bun mod cu putință, și nu fiți dintre politeiștii care se opun naturii lor înnăscute [fitra] și îi asociază și pe alții lui Allah în adorare.

(32) Și să nu fii dintre politeiștii care au schimbat religia lor și au crezut într-o parte din aceasta, respingând o altă parte a ei, și s-au divizat în grupări și secte, fiecare ceată bucurându-se de nelegiuirea în care ea se află și crezând că deține adevărul, în vreme ce ceilalți sunt în rătăcire.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Supunerea față de Allah, Preaslăvitul, a tot ceea ce există, atât prin obligație cât și de bună voie.
2 - Cea dintâi creare [a omului] este un indiciu clar definit al realității învierii.
3 - Urmarea poftelor și dorințelor duce la rătăcire și nelegiuire.
4 - Religia islamului este religia unei firi înnăscute sănătoase.

وَإِذَا مَسَّ ٱلنَّاسَ ضُرّٞ دَعَوۡاْ رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيۡهِ ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم
مِّنۡهُ رَحۡمَةً إِذَا فَرِيقٞ مِّنۡهُم بِرَبِّهِمۡ يُشۡرِكُونَ ٣٣ لِيَكۡفُرُواْ بِمَآ
ءَاتَيۡنَٰهُمۡۚ فَتَمَتَّعُواْ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ ٣٤ أَمۡ أَنزَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ
سُلۡطَٰنٗا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُواْ بِهِۦ يُشۡرِكُونَ ٣٥ وَإِذَآ أَذَقۡنَا
ٱلنَّاسَ رَحۡمَةٗ فَرِحُواْ بِهَاۖ وَإِن تُصِبۡهُمۡ سَيِّئَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ
إِذَا هُمۡ يَقۡنَطُونَ ٣٦ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقۡدِرُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٣٧ فَـَٔاتِ ذَا ٱلۡقُرۡبَىٰ
حَقَّهُۥ وَٱلۡمِسۡكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجۡهَ ٱللَّهِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٣٨ وَمَآ ءَاتَيۡتُم مِّن رِّبٗا
لِّيَرۡبُوَاْ فِيٓ أَمۡوَٰلِ ٱلنَّاسِ فَلَا يَرۡبُواْ عِندَ ٱللَّهِۖ وَمَآ ءَاتَيۡتُم مِّن
زَكَوٰةٖ تُرِيدُونَ وَجۡهَ ٱللَّهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُضۡعِفُونَ ٣٩
ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ ثُمَّ رَزَقَكُمۡ ثُمَّ يُمِيتُكُمۡ ثُمَّ يُحۡيِيكُمۡۖ هَلۡ مِن
شُرَكَآئِكُم مَّن يَفۡعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيۡءٖۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ
عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٤٠ ظَهَرَ ٱلۡفَسَادُ فِي ٱلۡبَرِّ وَٱلۡبَحۡرِ بِمَا كَسَبَتۡ
أَيۡدِي ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعۡضَ ٱلَّذِي عَمِلُواْ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٤١

33 Dacă-i atinge pe politeiști un rău, precum boala sau sărăcia sau foametea, atunci Îl cheamă ei pe Domnul lor, Preaslăvitul, întorcându-se către El cu căință și cautând adăpost la El de cele ce i-au lovit. Iar mai apoi, după ce El s-a îndurat de ei prin îndepărtarea relelor care i-au lovit, o parte dintre ei se întorc la a-I face asociați lui Allah în rugile lor. 34 Astfel, ei au tăgăduit binecuvântările lui Allah – și printre acestea și binecuvântarea îndepărtării necazului – și s-au bucurat de cele deținute de ei în această viață, însă în Ziua Judecății vor vedea cu ochii lor, că ei, de fapt, au fost într-o rătăcire învederată. 35 Ce anume i-a chemat pe ei la a-I face asociați lui Allah, fără a avea ei nicio dovadă pentru aceasta?! Căci Noi nu le-am trimis lor nicio evidență în Scripturi cu care să poată argumenta facerea de către ei de asociați lui Allah, și nu au ei nicio Carte care să le vorbească despre politeismul lor și care să concluzioneze corectitudinea necredinței lor. 36 Când le dăm Noi oamenilor să guste una din binecuvântările Noastre, precum sănătatea și bogăția, se bucură de ele cu nerecunoștință și semețire, însă când îi lovește pe vreun rău, precum boala sau sărăcia, pentru păcatele pe care le-au săvârșit, atunci ei deznădăjduiesc în privința îndurării lui Allah și nu mai speră în dispariția greutăților lor.

37 Oare n-au văzut ei că Allah sporește îndestularea cui voiește El dintre supușii Săi, pentru a-i încerca dacă vor fi mulțumitori sau vor tăgădui, fiind necredincioși? Și El împuținează cele necesare traiului aceluia care El voiește dintre ei, pentru a-l încerca – oare va fi răbdător sau se va împotrivi?! Cu adevărat, întru sporirea proviziilor unora și micșorarea proviziilor altora sunt semne pentru dreptcredincioși cu privire la blândețea și îndurarea lui Allah.

38 Așadar, o, musulmanule, dă celui care ți-e rudă apropiată ceea ce i se cuvine din bună purtare și păstrează legăturile cu ei, și da și sărmanului ceea ce îl va ajuta să își satisfacă nevoia sa, și da și străinului călător care a rămas fără mijloacele necesare pentru a se putea întoarce acasă! Dăruirea în aceste modalități este mai bună pentru aceia care doresc Fața lui Allah. Iar cei care oferă acest ajutor și le oferă acestora drepturile lor, sunt cei izbânditori, prin obținerea celor dorite în Paradis și protejarea de chinurile de care se tem.

Și atunci când Allah a evidențiat faptele prin care oamenii se pot apropia de El, a menționat și cele prin care nu este căutată mulțumirea lui Allah, ci unele interese lumești precare, și a spus:

39 Averile pe care voi le dați oamenilor pentru ca ei să vi le întoarcă înapoi sporite, nu vor avea o răsplată înmulțită la Allah. Însă ceea ce ați oferit din averile voastre celor care își satisfac prin ele o necesitate, cautând prin aceasta Fața lui Allah [Mulțumirea Lui], ci nu un anumit statut sau o anumită răsplată de la oameni, acestea sunt cele a căror răsplată va fi sporită la Allah. 40 Allah, Unicul, este Cel care v-a creat pe voi, apoi v-a dat vouă cele necesare traiului, apoi vă face pe voi să muriți, apoi vă readuce pe voi la viață pentru înviere. Oare se află printre idolii voștri, pe care îi adorați fără de El, cineva care să facă ceva din acestea?! Mai presus, Preaslăvit și Preasfânt este El de ceea ce spun și cred idolatrii. 41 Stricăciunea s-a arătat pe uscat și pe mare în deficitul mijloacelor de subzistență ale oamenilor, precum și în ei înșiși, prin producerea bolilor și a epidemiilor. Acestea s-au ivit din pricina a ceea ce ei săvârșesc, întru păcătuire, pentru ca Allah să-i facă pe ei să guste în viața lumească o parte din pedeapsa faptelor lor rele. Poate că se vor întoarce la El cu căință!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Bucuria vanitoasă atunci când au parte de binecuvântare și deznădejdea și tăgăduirea îndurării lui Allah, atunci când au parte de o nenorocire sunt două dintre atributele necredincioșilor. 2 - Oferirea oamenilor a celor ce li se cuvin de drept este un factor al izbânzii. 3 - Anihilarea de către Allah a dobânzii și sporirea răsplății pentru oferirea pe calea lui Allah. 4 - Repercursiunile păcătuirii în sensul răspândirii epidemiilor și al distrugerii mediului producerii acestor păcate.

قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلُۚ
كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّشۡرِكِينَ ٤٢ فَأَقِمۡ وَجۡهَكَ لِلدِّينِ ٱلۡقَيِّمِ مِن
قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَ يَوۡمٞ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۖ يَوۡمَئِذٖ يَصَّدَّعُونَ ٤٣ مَن
كَفَرَ فَعَلَيۡهِ كُفۡرُهُۥۖ وَمَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا فَلِأَنفُسِهِمۡ يَمۡهَدُونَ ٤٤
لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ
ٱلۡكَٰفِرِينَ ٤٥ وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن يُرۡسِلَ ٱلرِّيَاحَ مُبَشِّرَٰتٖ وَلِيُذِيقَكُم
مِّن رَّحۡمَتِهِۦ وَلِتَجۡرِيَ ٱلۡفُلۡكُ بِأَمۡرِهِۦ وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ
تَشۡكُرُونَ ٤٦ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوۡمِهِمۡ فَجَآءُوهُم
بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَٱنتَقَمۡنَا مِنَ ٱلَّذِينَ أَجۡرَمُواْۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيۡنَا نَصۡرُ
ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٤٧ ٱللَّهُ ٱلَّذِي يُرۡسِلُ ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابٗا فَيَبۡسُطُهُۥ
فِي ٱلسَّمَآءِ كَيۡفَ يَشَآءُ وَيَجۡعَلُهُۥ كِسَفٗا فَتَرَى ٱلۡوَدۡقَ يَخۡرُجُ مِنۡ
خِلَٰلِهِۦۖ فَإِذَآ أَصَابَ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦٓ إِذَا هُمۡ يَسۡتَبۡشِرُونَ
٤٨ وَإِن كَانُواْ مِن قَبۡلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيۡهِم مِّن قَبۡلِهِۦ لَمُبۡلِسِينَ
٤٩ فَٱنظُرۡ إِلَىٰٓ ءَاثَٰرِ رَحۡمَتِ ٱللَّهِ كَيۡفَ يُحۡيِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ
إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٥٠

(42) O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști: „Purcedeți pe pământ și vedeți care a fost sfârșitul națiunilor mincinoase de mai înainte de voi! Ei au avut un sfârșit îngrozitor de rău. Cei mai mulți dintre ei i-au făcut asociați lui Allah, adorând și pe alții alături de El, și au fost astfel nimiciți din cauza facerii de asociați lui Allah!”

(43) O, tu, profetule! Îndreaptă-ți fața către Religia cea dreaptă a islamului, cea fără de strâmbătură, înainte de a veni Ziua Judecății, care dacă a venit nu mai poate fi întoarsă! În Ziua aceea oamenii vor fi împărțiți: o ceată în Paradis, desfătându-se în binecuvântări, iar o altă ceată în Foc, chinuiți.

(44) Acela care nu crede în Allah va suporta consecințele nefaste ale necredinței sale printr-o sălășluire veșnică în Paradis, iar aceia care au săvârșit fapte bune căutând prin acestea Mulțumirea lui Allah, pregătesc pentru propriile lor sufletele intrarea în Paradis și desfătarea în binecuvântările acestuia, într-o veșnicie fără sfârșit.

(45) Pentru a fi răsplătiți cei care cred în Allah și plinesc fapte bune, care Îl mulțumesc pe Domnul lor. Cu adevărat, El, Preaslăvitul, nu-i iubește pe cei care nu cred în El și în profeții Săi, ci îi detestă în cel mai puternic mod cu putință, și îi va pedepsi pe ei în Ziua Învierii.

(46) Și printre semnele Sale mărețe care indică puterea și unicitatea Sa se numără și aceea că El trimite vânturile care bine-vestesc supușilor Săi venirea ploii, și pentru ca să vă facă pe voi să gustați, o, oameni, din îndurarea Sa prin cele petrecute după ploaie prin belșug și prosperitate, precum și pentru a face să plutească, prin voia Sa, corăbiile, pentru a căuta harul Său prin comerțul pe mare. Și poate că astfel voi veți fi mulțumitori pentru binecuvântările lui Allah asupra voastră și astfel El vi le va spori vouă!

(47) O, tu, profetule! Mai înainte de tine Noi am trimis profeți la neamurile lor și ei le-au adus lor semne și dovezi care să probeze adevărul lor, însă ei au considerat drept minciună cele cu care au venit profeții lor. Și astfel Ne-am răzbunat Noi pe cei care au săvârșit fapte rele și i-am nimicit cu pedeapsa Noastră, și i-am salvat pe profeții Noștri, precum și pe cei care au crezut împreună cu ei, de nimicire. Iar izbânda dreptcredincioșilor și salvarea lor a fost o datorie pentru Noi.

(48) Allah este Cel care mâna și trimite vânturile și ele ridică și mișcă nori, iar El îi risipește pe cer, mulți sau puțini, așa după cum voiește, și îi face pe ei bucăți și atunci, o, tu, cel care privești, vei vedea ploaia care iese din interiorul lor. Iar când îi ajunge cu ploaia pe cei pe care voiește El dintre robii Săi, ei se bucură prin aceasta de îndurarea lui Allah pogorâtă asupra lor prin coborârea ploii, urmate de rodirea pământului cu cele necesare pentru ei înșiși și pentru dobitoacele lor.

(49) Și înainte ca Allah să pogoare asupra lor ploaia, ei au fost odinioară fără speranță în privința trimiterii acesteia asupra lor.

(50) O, tu, profetule! Privește la urmările ploii pe care Allah o pogoară ca o binecuvântare pentru supușii Săi, cum Allah învie pământul prin cele pe care le face să rodească pe el din plante felurite, după ce el fusese mai înainte arid și uscat. Cu adevărat, Cel care a înviat pământul cel sterp, îi va readuce și pe morți la viață [în Ziua Învierii], și El este cu putere peste toate, și nimic nu Îi rămâne imposibil Lui.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Trimiterea vântului, pogorârea ploii și plutirea corăbiilor pe mare sunt binecuvântări care impun a oferi mulțumire lui Allah pentru ele.

2 - Nimicirea celor nelegiuiți și izbânda dreptcredincioșilor este una dintre rânduielile divine.

3 - Rodirea pământului după ce a fost arid și uscat este un indiciu al adevărului învierii din Ziua Judecății.

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا۟ مِنۢ بَعْدِهِۦ يَكْفُرُونَ
٥١ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوْا۟
مُدْبِرِينَ ٥٢ وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِ ٱلْعُمْىِ عَن ضَلَٰلَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا
مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ٥٣ ۞ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَكُم
مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ
قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۖ وَهُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْقَدِيرُ
٥٤ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُقْسِمُ ٱلْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا۟ غَيْرَ
سَاعَةٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَانُوا۟ يُؤْفَكُونَ ٥٥ وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟
ٱلْعِلْمَ وَٱلْإِيمَٰنَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْبَعْثِ ۖ
فَهَٰذَا يَوْمُ ٱلْبَعْثِ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٥٦ فَيَوْمَئِذٍ
لَّا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
٥٧ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ
وَلَئِن جِئْتَهُم بِـَٔايَةٍ لَّيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا
مُبْطِلُونَ ٥٨ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
٥٩ فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ ٱلَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٦٠

ثلاثة أرباع الحزب ٤١

(51) Și dacă Noi am trimite asupra ogoarelor și plantelor lor un vânt care le strica, și văd ogorul lor îngălbenit la culoare, după ce el fusese înverzit, ei ar tăgădui binecuvântările lui Allah de mai înainte, în pofida multitudinii lor.

(52) Și așa cum tu nu-i poți face pe morți să audă și nu-i poți face pe surzi să audă, dacă ei s-au îndepărtat de tine pentru a fi siguri că ei nu aud, tot astfel, tu nu vei putea să-i călăuzești pe cei care se aseamănă acestora, prin respingerea lor și imposibilitatea de a beneficia de pe urma călăuzirii.

(53) Și tu nu poți fi călăuzitor către drumul îndrumării pentru cei care s-au rătăcit de la calea cea dreaptă. Tu nu-i poți face să audă într-o modalitate care să le fie benefica lor decât pe cei care cred în semnele Noastre. Pentru că ei sunt cei care beneficiază de cele pe care tu le spui și ei sunt cu totul supuși poruncii Noastre, și conformați față de aceasta.

(54) Allah este Cel care vă creează pe voi, o, oameni, dintr-o apă umilă, apoi, după slăbiciunea specifică perioadei copilăriei, vă da vouă puterea bărbăției, iar mai apoi, după puterea bărbăției, vă aduce vouă slăbiciunea încărunțirii și a bătrâneții. Căci Allah creează ceea ce El voiește din slăbiciune sau putere și El este Atoateștiutor și nimic nu Îi rămâne Lui ascuns, și El este Atotputernic și nimic nu Îi este Lui fără putință.

(55) Și în Ziua în care va sosi Ceasul, cei nelegiuiți vor jura că ei nu au zăbovit în mormintele lor decât un ceas. Așa cum ei au fost îndepărtați de cunoașterea timpului petrecut în mormintele lor, tot astfel au fost ei departe și de adevăr în viața lumească.

(56) Însă cei pe care Allah i-a dăruit cu învățătură, dintre profeți și îngeri, vor zice: „Voi ați rămas în cele care au fost scrise de către Allah prin știința Sa premergătoare, din ziua în care El v-a creat și până în Ziua Învierii, pe care voi o tăgăduiți. Însă voi nu ați știut [și nu ați crezut] că învierea se va produce cu adevărat și ați tăgăduit-o."

(57) Și în Ziua în care Allah va învia toate ființele pentru judecată și răsplată, nu le va mai fi de niciun folos nelegiuiților dezvinovățirea lor și nici nu vor fi ei chemați să caute mulțumirea lui Allah prin cererea de iertare și întoarcerea la El cu căință, datorită încheierii timpului destinat pentru aceasta.

(58) Cu adevărat, Noi am dat oamenilor în acest Coran - ca o formă de protecție - tot felul de pilde, pentru a li se evidenția și diferenția lor adevărul de nelegiuire. Însă dacă le aduci tu un semn al veridicității tale, o, profetule, aceia care nu cred în Allah vor spune: „Voi nu sunteți decât niște nelegiuiți în privința dovezilor pe care le-ați adus."

(59) Asemenea pecetluirii inimilor celor care nu cred în semnele pe care tu li le aduci lor, Allah pecetluiește și inimile tuturor acelora care nu știu [și nu cred] că cele cu care tu ai venit sunt adevărate.

(60) Tu, însă, fii răbdător, o, profetule, în privința tăgăduirii tale de către poporul tău, căci făgăduința lui Allah făcută ție întru izbândă și întărire este hotărâtă [și adevărata], fără îndoială! Și să nu te împingă pe tine cei care nu cred ca vor fi înviați la precipitare și părăsirea răbdării!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Deznădejdea necredincioșilor cu privire la îndurarea lui Allah, atunci când cade asupra lor o nenorocire.

2 - Călăuzirea către calea cea dreaptă se află în Mâna lui Allah, ci nu în mâna profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

3 - Etapele vieții omului sunt o pildă pentru cel care ia aminte.

4 - Cauza pecetluirii inimilor sunt păcatele.

سُورَةُ لُقۡمَانَ — تَرۡتِيبُهَا ٣١ — آيَاتُهَا ٣٤

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ١ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡحَكِيمِ ٢ هُدٗى وَرَحۡمَةٗ
لِّلۡمُحۡسِنِينَ ٣ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم
بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ٤ أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ٥ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشۡتَرِي لَهۡوَ ٱلۡحَدِيثِ
لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ
عَذَابٞ مُّهِينٞ ٦ وَإِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَٰتُنَا وَلَّىٰ مُسۡتَكۡبِرٗا
كَأَن لَّمۡ يَسۡمَعۡهَا كَأَنَّ فِيٓ أُذُنَيۡهِ وَقۡرٗاۖ فَبَشِّرۡهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٧
إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ جَنَّٰتُ ٱلنَّعِيمِ ٨
خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٗاۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٩ خَلَقَ
ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيۡرِ عَمَدٖ تَرَوۡنَهَاۖ وَأَلۡقَىٰ فِي ٱلۡأَرۡضِ رَوَٰسِيَ أَن تَمِيدَ
بِكُمۡ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٖۚ وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَنۢبَتۡنَا
فِيهَا مِن كُلِّ زَوۡجٖ كَرِيمٍ ١٠ هَٰذَا خَلۡقُ ٱللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
خَلَقَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦۚ بَلِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ١١

Surat Luqman

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Ilustrarea înțelepciunii manifestate în conformitate cu legea islamică, și prezentarea lui Luqman ca un exemplu în acest sens.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Alif, Lam, Mim. Explicații similare despre aceste litere au fost menționate la începutul Surat Al-Baqara.

(2) Aceste versete pogorâte ție, o, tu, profetule, sunt versetele unei Cărți ce grăiește cu înțelepciune.

(3) Și ea este călăuzire și îndurare pentru cei care fac bine, prin oferirea de către ei a drepturilor Domnului lor întru adorare.

(4) Care împlinesc Rugăciunea în cel mai bun mod cu putință și achită Dania cuvenită de drept din averile lor, și care cred în învierea, judecata, recompensa și răsplata din Viața de Apoi.

(5) Cei caracterizați de aceste atribute au buna călăuzire de la Domnul lor și aceştia vor fi cei izbânditori, prin obținerea celor pe care și le doresc și depărtarea de cele de care se tem.

Și atunci când Allah a menționat calitățile celor buni și care plinesc fapte bune, a menționat și atributele celor făcători de rău, și a spus:

(6) Dar printre oameni sunt și unii asemenea lui An-Nadr ibn Al-Harith, care născocește vorbe deșarte pentru a-i rătăci prin ele pe oameni de la calea lui Allah, fără de știință, și pentru a lua în derâdere semnele lui Allah. Cei caracterizați de aceste atribute vor avea parte de osândă înjositoare în Viața de Apoi.

(7) Iar atunci când i se recită lui versetele Noastre, el se întoarce de la ele, semețindu-se la auzirea lor, ca și cum nici nu le-ar auzi, și urechile sale ar fi surde, neputând să perceapă sunete. Așadar, vestește-i lui, o, profetule, un chin dureros ce îl așteaptă pe el!

(8) Cu adevărat, aceia care cred în Allah și săvârşesc fapte bune vor avea parte de grădinile desfătării, în care ei se vor bucura de toate cele pe care Allah le-a pregătit lor.

(9) Și ei veşnic vor rămâne în ele. Făgăduința lui Allah întru aceasta este adevărată, fără îndoială, și El, Preaslăvitul, este Cel Preaputernic pe care nimeni nu Îl poate învinge și Cel Preaînțelept în creația, hotărârea și legiuirea Sa.

(10) Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a creat cerurile cele înălțate fără de stâlpi și a înfipt în pământ munți trainici, pentru ca el să nu se cutremure cu voi, și a risipit pe suprafața pământului multe feluri de vietăți. Și Noi am pogorât din cer apa ploii și am făcut să crească pe pământ toate soiurile de plante, frumoase la înfățișare și din care să tragă foloase oamenii și dobitoacele.

(11) „Cele menționate anterior sunt creațiile lui Allah! Așadar, arătați-mi mie, o, voi, politeiștilor, ce au creat aceia pe care voi îi adorați fără de Allah?!" Însă cei nelegiuiți sunt într-o rătăcire învederată de la adevăr, de vreme ce ei îi fac asociați lui Allah ceea ce nu poate crea nimic, ci dimpotrivă, ei sunt creați.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Supunerea față de Allah conduce către izbânda în viața lumească, cât și în Viața de Apoi.
2 - Interzicerea oricărei vorbe sau fapte care oprește de la calea cea dreaptă.
3 - Semețirea este o stavilă întru urmarea adevărului.
4 - Unicitatea lui Allah cu privire la creație și provocarea necredincioșilor de a le cere idolilor lor să creeze și ei ceva.

وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا لُقۡمَٰنَ ٱلۡحِكۡمَةَ أَنِ ٱشۡكُرۡ لِلَّهِۚ وَمَن يَشۡكُرۡ فَإِنَّمَا
يَشۡكُرُ لِنَفۡسِهِۦۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٞ ١٢ وَإِذۡ قَالَ
لُقۡمَٰنُ لِٱبۡنِهِۦ وَهُوَ يَعِظُهُۥ يَٰبُنَيَّ لَا تُشۡرِكۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّ ٱلشِّرۡكَ
لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ ١٣ وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ
وَهۡنًا عَلَىٰ وَهۡنٖ وَفِصَٰلُهُۥ فِي عَامَيۡنِ أَنِ ٱشۡكُرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيۡكَ
إِلَيَّ ٱلۡمَصِيرُ ١٤ وَإِن جَٰهَدَاكَ عَلَىٰٓ أَن تُشۡرِكَ بِي مَا لَيۡسَ
لَكَ بِهِۦ عِلۡمٞ فَلَا تُطِعۡهُمَاۖ وَصَاحِبۡهُمَا فِي ٱلدُّنۡيَا مَعۡرُوفٗاۖ
وَٱتَّبِعۡ سَبِيلَ مَنۡ أَنَابَ إِلَيَّۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٥ يَٰبُنَيَّ إِنَّهَآ إِن تَكُ مِثۡقَالَ حَبَّةٖ مِّنۡ
خَرۡدَلٖ فَتَكُن فِي صَخۡرَةٍ أَوۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ أَوۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَأۡتِ
بِهَا ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٞ ١٦ يَٰبُنَيَّ أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ وَأۡمُرۡ
بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَٱنۡهَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَآ أَصَابَكَۖ إِنَّ ذَٰلِكَ
مِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ ١٧ وَلَا تُصَعِّرۡ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمۡشِ فِي ٱلۡأَرۡضِ
مَرَحًاۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٖ فَخُورٖ ١٨ وَٱقۡصِدۡ فِي مَشۡيِكَ
وَٱغۡضُضۡ مِن صَوۡتِكَۚ إِنَّ أَنكَرَ ٱلۡأَصۡوَٰتِ لَصَوۡتُ ٱلۡحَمِيرِ ١٩

12 Noi i-am dat lui Luqman cunoaşterea religiei şi înţelepciunea lucrurilor şi dreapta înţelegere a lucrurilor, şi i-am spus lui: „O, Luqman, adu-I mulţumiri Domnului tău pentru călăuzirea ta către supunerea faţă de El. Căci cel care aduce mulţumire Domnului său, aceasta nu se va răsfrânge decât asupra sa însuşi, căci Allah nu este în nevoie de mulţumirea lui. Iar cel care este nemulţumitor faţă de binecuvântările lui Allah şi nu a crezut în El, Preaslăvitul, cu adevărat, repercursiunile necredinţei sale nu se vor răsfrânge decât asupra lui însuşi şi nu Îl afectează pe Allah cu nimic, căci El Îşi este Auto-suficient şi nu are nevoie de niciuna dintre făpturile Sale, şi El este întotdeauna Vrednic de Laudă. 13 Şi aminteşte-ţi, o, tu, profetule, când Luqman i-a zis fiului său, îndemnându-l la ceea ce este bun şi avertizându-l de ceea ce este rău: „O, fiule! Nu-I face asociat lui Allah întru adorare, căci adorarea altcuiva împreună cu Allah este o mare fărădelege pentru un suflet, prin săvârşirea unuia dintre cele mai mari păcate, care îl va conduce către veşnicia în Foc!”

14 Noi l-am povăţuit pe om să arate supunere faţă de părinţii săi şi să se poarte bine cu ei, în cele în care nu există vreo forma de nesupunere faţă de Allah. Mama lui l-a purtat în pântece, înfruntând slăbiciune după slăbiciune, iar înţărcarea lui a fost după doi ani, şi i-am spus lui: „Adu-I mulţumire lui Allah pentru cele cu care te-a binecuvântat, apoi mulţumeşte-le părinţilor tăi pentru cele pe care ţi le-au oferit în educarea şi creşterea ta, căci numai la Mine este întoarcerea şi Eu îl voi răsplăti pe fiecare pentru cele pe care le merită! 15 Dar dacă părinţii tăi se vor strădui să te oblige şi să te determine să Îi faci asociaţi lui Allah, atunci nu te supune lor întru aceasta, pentru că nu se cuvine a fi ascultător faţă de o făptură a lui Allah, dacă aceasta înseamnă să fii nesupus Creatorului! Şi însoţeşte-i pe ei în această viaţă lumească întru ascultare, şi apropiere şi bună-cuviinţă. Însă urmează tu calea acelora care se întorc numai către Mine, fără a-Mi face asociaţi Mie şi întru ascultare, căci apoi numai la Mine, este întoarcerea voastră a tuturor în Ziua Judecăţii, şi Eu vă voi vesti faptele pe care voi le-aţi plinit în viaţa lumească şi vă voi răsplăti pentru ele!” 16 „O, fiul Meu! Cu adevărat, atât fapta rea, cât şi fapta bună, indiferent cât de mica ar fi, chiar şi de ar fi cât greutatea unui bob de muştar, şi s-ar afla în pântecul unei stânci, fără a fi ştiută de nimeni, sau ar fi în orice loc din ceruri sau din pământ, ea va fi scoasă la iveală de către Allah în Ziua Judecăţii şi îl va răsplăti pe om pentru ea, căci Allah este Binevoitor şi cele mai ascunse aspecte ale tuturor lucrurilor nu Îi rămân ascunse Lui. El este Bineştiutor al realităţii faptelor şi a situaţiei lor.

17 O, fiul Meu! Împlineşte Rugăciunea în cel mai bun mod cu putinţă, porunceşte fapta bună, opreşte de la ceea ce este urât şi rău şi rabdă celor pe care tu le vei întâmpina întru aceasta; căci aceasta este dintre lucrurile hotărâte ţie de către Allah pentru a le plini, şi nu există în ele loc de alegere!

18 Nu îţi întoarce faţa ta de la oameni cu semeţire, şi nu păşi mândru pe pământ, încrezându-te, căci Allah nu-l iubeşte pe cel ce păşeşte cu trufie şi este mândru şi se încrede cu binecuvântările care i-au fost date, semeţindu-se datorită lor printre oameni, fără a arăta recunoştinţa faţă de Allah pentru aceasta!

19 Fă ca mersul tău să fie cumpătat, nici prea rapid şi nici prea încet, exprimând bună-cuviinţa, şi scoboară glasul tău, şi nu vorbi cu o voce tare şi supărătoare, căci cel mai urât dintre toate vocile este glasul măgarului, datorită intensităţii lui!”

Dintre pildele acestor versete: 1 - Descrierea de către Allah Preaslăvitul a celor pe care le întâmpină o mamă în greutatea sarcinii şi a naşterii este un indiciu al [necesităţii] sporirii bunei-cuviinţe arătate faţă de aceasta.
2 - Beneficiile supunerii faţă de Allah şi efectele negative ale păcătuirii, ce se răsfrâng asupra omului.
3 - Obligativitatea oferirii educaţiei şi a instruirii copiilor. 4 - Completitudinea manierelor comportamentale în islam, atât la nivel individual, cât şi colectiv.

أَلَمۡ تَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَأَسۡبَغَ
عَلَيۡكُمۡ نِعَمَهُۥ ظَٰهِرَةٗ وَبَاطِنَةٗۗ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ
بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَلَا هُدٗى وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ
مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ نَتَّبِعُ مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ
الحزب ٤٢ ٱلشَّيۡطَٰنُ يَدۡعُوهُمۡ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ﴿٢١﴾ ۞ وَمَن يُسۡلِمۡ
وَجۡهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَهُوَ مُحۡسِنٞ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰۗ
وَإِلَى ٱللَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحۡزُنكَ كُفۡرُهُۥٓۚ
إِلَيۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ
﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمۡ قَلِيلٗا ثُمَّ نَضۡطَرُّهُمۡ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٖ ﴿٢٤﴾
وَلَئِن سَأَلۡتَهُم مَّنۡ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُۚ قُلِ
ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِۚ بَلۡ أَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوۡ أَنَّمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ
مِن شَجَرَةٍ أَقۡلَٰمٞ وَٱلۡبَحۡرُ يَمُدُّهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦ سَبۡعَةُ أَبۡحُرٖ
مَّا نَفِدَتۡ كَلِمَٰتُ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ﴿٢٧﴾ مَّا خَلۡقُكُمۡ
وَلَا بَعۡثُكُمۡ إِلَّا كَنَفۡسٖ وَٰحِدَةٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

(20) Oare nu vedeți voi, o, oameni, că Allah v-a facilitat vouă obținerea beneficiilor celor ce sunt în ceruri, precum soarele, luna și planetele. Și v-a facilitat vouă și cele ce sunt pe pământ dintre animale, pomi și plante și a desăvârșit pentru voi binefacerile Sale vizibile, într-o frumoasă înfățișare și o bună întrupare, precum și a celor ascunse, precum rațiunea și cunoaștere?! Și în pofida tuturor acestor binecuvântări, sunt unii oameni care se contrazic în privința existenței lui Allah, fără a avea ei vreo cunoștință bazată pe o revelație de la Allah sau un raționament logic și fără de vreo Carte limpede, pogorâtă de la Allah.

(21) Și când li se zice celor ce se ceartă în privința Unicității lui Allah: „Urmați revelația trimisă de către Allah profetului Său!”, atunci ei zic: „Noi nu îl urmăm pe el, ci noi urmăm cele cu care i-am găsit pe înaintașii noștri întru adorarea idolilor!” Oare ei îi urmează pe înaintașii lor, chiar și dacă aceștia erau chemați de către Șeitan la rătăcirea ce îi conduce către adorarea idolilor și pedeapsa văpăii în Ziua Judecății?!

(22) Iar acela care se supune cu devoțiune și sinceritate față de Allah și este făcător de bine, acela s-a prins de cel mai trainic lucru de care s-ar putea prinde cel care caută salvarea, fără a se teme de destrămarea celui de care el s-a ținut. La Allah, Unicul, se află sfârșitul tuturor lucrurilor și întoarcerea lor, și El Îl va răsplăti pe fiecare pentru ceea ce el merita.

(23) O, tu, profetule! Iar în ce-l privește pe acela care nu crede, să nu te întristeze necredința lui! Numai la Noi este întoarcerea lor în Ziua Judecății și atunci Noi le vom vesti faptele rele pe care ei le-au făcut în viața lumească și Îi vom răsplăti pentru ele. Cu adevărat, Allah este Bineştiutor al celor ascunse în piepturi și nimic din ceea ce se află în acestea nu îi rămâne ascuns Lui.

(24) Noi le dăm lor bucuria pentru cele cu care Îi binecuvântăm în viața lumească numai pentru puțin timp, apoi îi vom lua pe ei în Ziua Judecății la chin aspru în Foc.

(25) O, tu, profetule! Însă dacă îi întrebi tu pe acești idolatri: „Cine a creat cerurile și cine a creat pământul?”, ei vor răspunde: „Le-a creat pe ele Allah!” Spune: „Slavă lui Allah, Cel care v-a vădit vouă dovezile Sale!” Însă cei mai mulți dintre ei nu știu cine merită să i se mulțumească și să fie slăvit, datorită ignoranței lor.

(26) Numai ale lui Allah, Unicul, sunt cele din ceruri și cele de pre pământ, creația, stăpânirea și orânduirea lor. Cu adevărat, Allah este deajuns pentru Sine și El nu este în nevoie de niciuna dintre făpturile Sale. El este Cel Vrednic de Laudă, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi.

(27) Și dacă toți copacii ce se află pe pământ ar fi tăiați și ascuțiți și preschimbați în calemuri, iar marea s-ar transforma în cerneala pentru acestea, și de ar fi ea sporită cu încă șapte mări, cuvintele lui Allah tot nu s-ar termina, datorita imposibilității numărării lor. Cu adevărat, Allah este Puternic și El nu poate fi de nimeni învins și El este Înțelept în creația și orânduirea Sa.
(28) Nici crearea voastră, o, oameni, și nici învierea voastră în Ziua de Apoi pentru judecată și rasplată, nu sunt pentru Allah decât foarte ușoare, asemenea creării și învierii doar a unui singur suflet! Cu adevărat, Allah este Cel care Aude Totul, și El nu este perturbat de auzirea unui anumit sunet întru auzirea altuia, și El este Cel care Vede totul, în cel mai perfect mod, fără a fi distras de nimic. În același fel, El crează făpturile sale în cel mai perfect mod, pe fiecare în parte, fără a fi zădărnicit de vreuna dintre ele?

Dintre pildele acestor versete: 1 - Binecuvântările lui Allah [asupra oamenilor] sunt mijloace ce conduc către mulțumirea arătată față de El și credința în El, ci nu o cale care conduce către necredința în El.

2 - Pericolul urmării oarbe a tradițiilor, mai ales în chestiuni legate de credință. 3 - Importanța smereniei față de Allah și a supunerii față de El și plinirea de fapte bune pentru a ajunge mulțumirea Sa. 4 - Imposibilitatea numărării Cuvintelor lui Allah.

(29) Oare nu vezi că Allah scurtează noaptea pentru a alungi ziua, și scurtează ziua pentru a alungi noaptea? Şi El a hotărât traiectoria Soarelui și a Lunii, fiecare dintre ele alergând pe orbita lor, până la un termen hotărât? Şi că Allah este Bineştiutor a ceea ce voi faceți, și nimic din faptele voastre nu Îi rămâne ascuns Lui, și vă va răsplăti pentru ele?

(30) Aceasta orânduire și măsură depun mărturie că Allah, Unicul, este Adevărul, căci El este adevărat în Natura Sa, în Atributele și Acțiunile Sale. Iar ceea ce politeiștii adoră în locul Lui este o nelegiuire fără de niciun fundament și pentru că Allah este Cel Preaînalt în Natura, și forța și puterea Sa peste toate creațiile, și nimeni nu este mai presus de El, și El este Cel mai Mare, peste tot și toate.

(31) Oare nu vezi tu cum corăbiile plutesc pe mare din harul și îndrumarea Sa, pentru a vă arăta vouă, o, oameni, dintre semnele Sale care indică puterea și blândețea Sa, Preaslăvitul? Cu adevărat, întru aceasta sunt semne ale puterii Sale pentru oricine este răbdător în fața greutăților care îl ajung și mulțumitor pentru binecuvântările obținute.

(32) Şi dacă-i învăluie pe ei valurile, din toate părțile, asemenea munților și norilor, atunci Îl cheamă ei numai pe Allah, Unicul, cu sinceritate și supunere în rugile lor și în adorarea Lui. Iar după ce Allah a răspuns rugilor lor, purtându-i către uscat, și i-a salvat pe ei de la înec, atunci, unii dintre ei sunt șovăitori și nu aduc mulțumire [lui Allah] în modalitatea în care ar trebui să facă aceasta, iar alții sunt tăgăduitori ai binecuvântărilor lui Allah. Şi nu tăgăduiește versetele noastre decât cel care este perfid, asemenea aceluia care a făcut legământ față de Allah că dacă îl va salva pe el, va fi dintre cei ce îi aduc mulțumire Lui, precum și cel care tăgăduiește semnele Noastre, care este nemulțumitor și nu Îi mulțumește Domnului său pentru binecuvântările pe care le-a pogorât asupra lui.

(33) O, voi oameni, fiți cu frică față de Domnul vostru, și puneți-va la adăpost de pedeapsa Lui prin urmarea poruncilor Sale și depărtarea de interdicțiile Sale, și temeți-vă de chinul unei Zile în care niciun părinte nu-i va putea fi fiului său de ajutor și niciun fiu nu-i va fi de ajutor părintelui său cu nimic! Cu adevărat, făgăduința lui Allah cu privire la răsplata din Ziua Judecății este hotărâtă și ea se va împlini, fără îndoială. Şi să nu vă înșele pe voi viața lumească, cu poftele și plăcerile ei, și să nu vă înșele pe voi Șeitan, amăgindu-vă în privința blândeții lui Allah asupra voastră și a întârzierii pentru voi a pedepsei!

(34) Numai la Allah, Unicul, se află cunoașterea Ceasului și numai El știe când aceasta va veni. El face să coboare ploaia atunci când El voiește și știe ce se află în pântece – o fată sau un băiat; un om care va fi trist [nefericit] sau unul bucuros [și împlinit]?! Niciun suflet nu știe ce va dobândi mâine, din bine sau rău, și niciun suflet nu știe în care loc va muri. Ci numai Allah, Unicul, știe toate acestea, căci El este Atoateștiutor și Bineştiutor al tuturor lucrurilor, și nimic din acestea nu îi rămâne Lui neștiut.

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِ
وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ يَجۡرِيٓ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى وَأَنَّ ٱللَّهَ
بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٢٩ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ
مِن دُونِهِ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٣٠ أَلَمۡ تَرَ أَنَّ
ٱلۡفُلۡكَ تَجۡرِي فِي ٱلۡبَحۡرِ بِنِعۡمَتِ ٱللَّهِ لِيُرِيَكُم مِّنۡ ءَايَٰتِهِۦٓۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٖ ٣١ وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوۡجٞ
كَٱلظُّلَلِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ
فَمِنۡهُم مُّقۡتَصِدٞۚ وَمَا يَجۡحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا كُلُّ خَتَّارٖ كَفُورٖ
٣٢ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡ وَٱخۡشَوۡاْ يَوۡمٗا لَّا يَجۡزِي وَالِدٌ
عَن وَلَدِهِۦ وَلَا مَوۡلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِۦ شَيۡـًٔاۚ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ
حَقّٞۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ
ٱلۡغَرُورُ ٣٣ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ ٱلۡغَيۡثَ
وَيَعۡلَمُ مَا فِي ٱلۡأَرۡحَامِۖ وَمَا تَدۡرِي نَفۡسٞ مَّاذَا تَكۡسِبُ غَدٗاۖ
وَمَا تَدۡرِي نَفۡسُۢ بِأَيِّ أَرۡضٖ تَمُوتُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرُۢ ٣٤

آياتها ٣٠ سُورَةُ السَّجۡدَةِ ترتيبها ٣٢

Dintre pildele acestor versete:

1 - Micșorarea zilei și a nopții și sporirea lor, precum și coordonarea soarelui și a lunii, sunt semne ce indică puterea lui Allah, Preaslăvitul, și o binecuvântare care impune oferirea mulțumirii față de El.

2 - Răbdarea și mulțumirea sunt două dintre modalitățile de a aprecia versetele lui Allah.

3 - Teama de Ziua Judecății este o pavăză de îngâmfare în viața lumească, și de a cădea pradă șoaptelor șeitanilor.

4 - Cunoașterea de către Allah a tot ceea ce ține de lumea necunoscutului.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ١ تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ لَا رَيۡبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ
٢ أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۚ بَلۡ هُوَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوۡمٗا
مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٖ مِّن قَبۡلِكَ لَعَلَّهُمۡ يَهۡتَدُونَ ٣ ٱللَّهُ
ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ
ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ مَا لَكُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيّٖ وَلَا شَفِيعٍۚ
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٤ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ثُمَّ يَعۡرُجُ
إِلَيۡهِ فِي يَوۡمٖ كَانَ مِقۡدَارُهُۥٓ أَلۡفَ سَنَةٖ مِّمَّا تَعُدُّونَ ٥ ذَٰلِكَ
عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ٦ ٱلَّذِيٓ أَحۡسَنَ
كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥۖ وَبَدَأَ خَلۡقَ ٱلۡإِنسَٰنِ مِن طِينٖ ٧ ثُمَّ جَعَلَ
نَسۡلَهُۥ مِن سُلَٰلَةٖ مِّن مَّآءٖ مَّهِينٖ ٨ ثُمَّ سَوَّىٰهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن
رُّوحِهِۦۖ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَۚ قَلِيلٗا
مَّا تَشۡكُرُونَ ٩ وَقَالُوٓاْ أَءِذَا ضَلَلۡنَا فِي ٱلۡأَرۡضِ أَءِنَّا لَفِي
الحزب ٤٢ خَلۡقٖ جَدِيدِۭۚ بَلۡ هُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمۡ كَٰفِرُونَ ١٠ ۞ قُلۡ يَتَوَفَّىٰكُم
مَّلَكُ ٱلۡمَوۡتِ ٱلَّذِي وُكِّلَ بِكُمۡ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ١١

Surat As-Sajda

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Evidențierea semnelor adevărului și dovezilor în privința acestuia pogorâte în Coran, și dintre acestea și realitatea creației și condiția diferită a oamenilor.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

(1) Alif, Lam, Mim. Explicații similare au fost menționate la începutul Surat Al-Baqara.

(2) Acest Coran cu care a venit Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este revelat de Stăpânul lumilor, și nu există nicio îndoială în aceasta.

(3) Cu adevărat, acei necredincioși zic: „Muhammed l-a plăsmuit, atribuindu-l Domnului său!” Dimpotrivă, lucrurile nu stau așa cum ei spun, ci el este Adevărul în care nu există niciun fel de îndoială, pogorât ție de către Domnul tău, o, tu, profetule, pentru ca tu să previi un neam căruia nu i-a venit niciun prevenitor mai înainte de tine pentru a-i avertiza cu privire la pedeapsa lui Allah. Poate că ei se vor lăsa călăuziți către adevăr și îl vor urma și vor plini cele prevăzute de acesta!

(4) Allah este Cel care a creat cerurile și pământul, precum și ceea ce se află între ele, în șase zile, și El le poate crea în mai puțin de o clipită. Apoi S-a înălțat deasupra Tronului, într-o modalitate specifica Nobleții Sale. Voi nu aveți, o, oameni, în afara Lui ocrotitor care să aibă grijă de voi și nici mijlocitor care să mijlocească pentru voi la Domnul vostru. Oare voi nu vreți să luați aminte și să-L adorați pe Allah, Cel care v-a creat pe voi, fără a adora pe nimeni altcineva împreună cu El?!

(5) Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, orânduiește toate creațiile din cer și de pre pământ, apoi porunca Sa se va înălța la El într-o zi a cărei măsură este de o mie de ani, după cum numărați voi în viața lumească, o, oameni!

(6) Cel care cârmuiește toate acestea este Știutorul lumii celor nevăzute și a celor văzute și nimic nu Îi rămâne ascuns Lui; și El este Cel Atotputernic, Care nu poate fi de nimeni învins și care doboară pe inamicii Săi, și El este Îndurător cu supușii Săi cei dreptcredincioși. (7) Care a desăvârșit tot ceea ce a creat și l-a creat la început pe Adam din lut, fără ca el să fi existat mai înainte de aceasta.

(8) Apoi i-a făcut pe urmașii de după el dintr-o apă anume care s-a prelins și a fost eliminată din el [sperma].

(9) Apoi l-a plăsmuit pe el în cel mai bun mod cu putință și a suflat în el duhul Său, prin porunca dată Îngerului însărcinat cu insuflarea sufletului. Și El v-a dat, o, oameni, urechile pentru a auzi cu ele, și ochii pentru a vedea cu ei, și inimile pentru a pricepe cu ele. Însă voi îi aduceți atât de puțin mulțumire lui Allah pentru aceste binecuvântări pe care le-a pogorât asupra voastră!

(10) Și politeiștii cei mincinoși în privința învierii zic: „Oare atunci când noi vom muri și ne vom pierde în pământ, și trupurile noastre vor deveni țărână, vom mai fi noi readuși la viață din nou? Aceasta este de neconceput.” Însă, în realitate, ei tăgăduiesc învierea și nu cred în ea.

(11) O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști ce tăgăduiesc învierea: „Vă va lua viața Îngerul morții pe care Allah l-a încredințat cu luarea sufletelor voastre, iar mai apoi, în Ziua Judecății veți fi aduși înapoi la Domnul vostru pentru judecată și răsplată.”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Înțelepciunea aflată în trimiterea profeților este aceea a călăuzirii popoarelor lor către calea cea dreaptă. 2 - Confirmarea atributului înălțării lui Allah deasupra Tronului, fără analogie și nici reprezentare. 3 - Negarea de către politeiști a posibilității învierii, în pofida clarității indiciilor cu privire la aceasta.

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلۡمُجۡرِمُونَ نَاكِسُواْ رُءُوسِهِمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ
رَبَّنَآ أَبۡصَرۡنَا وَسَمِعۡنَا فَٱرۡجِعۡنَا نَعۡمَلۡ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
١٢ وَلَوۡ شِئۡنَا لَأٓتَيۡنَا كُلَّ نَفۡسٍ هُدَىٰهَا وَلَٰكِنۡ حَقَّ
ٱلۡقَوۡلُ مِنِّي لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ
١٣ فَذُوقُواْ بِمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَآ إِنَّا نَسِينَٰكُمۡۖ
وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ١٤ إِنَّمَا يُؤۡمِنُ
بِـَٔايَٰتِنَا ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُواْ بِهَا خَرُّواْۤ سُجَّدٗا وَسَبَّحُواْ بِحَمۡدِ
رَبِّهِمۡ وَهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ۩ ١٥ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمۡ سجدة
عَنِ ٱلۡمَضَاجِعِ يَدۡعُونَ رَبَّهُمۡ خَوۡفٗا وَطَمَعٗا وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ
يُنفِقُونَ ١٦ فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ
جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٧ أَفَمَن كَانَ مُؤۡمِنٗا كَمَن كَانَ فَاسِقٗاۚ
لَّا يَسۡتَوُۥنَ ١٨ أَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمۡ
جَنَّٰتُ ٱلۡمَأۡوَىٰ نُزُلَۢا بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٩ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فَسَقُواْ
فَمَأۡوَىٰهُمُ ٱلنَّارُۖ كُلَّمَآ أَرَادُوٓاْ أَن يَخۡرُجُواْ مِنۡهَآ أُعِيدُواْ فِيهَا
وَقِيلَ لَهُمۡ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّذِي كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ٢٠

(12) În Ziua Judecății, nelegiuiți vor apărea înjosiți, cu capetele plecate, datorită necredinței lor în înviere, simțindu-se rușinați și spunând: „Doamne, noi am văzut cele pe care le-am tăgăduit cu privire la înviere și am auzit ceea ce a adeverit cele cu care au venit de la Tine profeții Tăi. Așadar, lasă-ne pe noi să ne întoarcem în viața lumească, ca să săvârșim fapte bune, prin care Tu să fii mulțumit de noi, căci noi credem acum cu tărie în înviere și în adevărul celor cu care au venit profeții!” Și de-i vei vedea tu pe nelegiuiți și situația lor în Ziua Învierii, vei vedea un lucru îngrozitor.

(13) Și dacă Noi am voi să dăm fiecărui suflet îndrumarea și călăuzirea, i-am fi îndreptat noi către aceasta. Însă cuvântul Meu cuprinde înțelepciune și dreptate: „Voi umple Gheena în Ziua Judecății cu djinni și oameni, laolaltă! Pentru că ei au ales drumul necredinței și al rătăcirii în defavoare credinței și a persistenței pe calea cea dreaptă.”

(14) Și li se va spune lor în Ziua Judecății, cu reproș și mustrare: „Gustați, așadar, chinul, pentru că voi ați uitat în viața lumească întâlnirea voastră cu Allah în Ziua Învierii, pentru a fi socotiți. Cu adevărat, noi v-am lăsat pe voi în chin, fără a ne păsa de durerea îndurată de voi. Așadar, gustați chinul cel veșnic și fără de sfârșit, ca răsplată pentru păcatele săvârșite de voi în viața lumească!”

Și atunci când Allah a menționat situația celor nelegiuiți, a menționat și situația dreptcredincioșilor și a spus:

(15) Cu adevărat cred în versetele noastre revelate profetului Nostru numai aceia care, dacă le sunt pomenite, se prosternează lui Allah, preaslăvindu-L și lăudându-L pe Domnul lor, fără ca ei să fie semeți față de adorarea Lui, sau față de prosternarea înaintea Sa, în orice situație.

(16) Când trupurile lor se îndepărtează de așternuturile în care ei dormeau, și le părăsesc pentru a se îndrepta către Domnul lor, chemându-L pe El în rugăciunile lor, precum și în afara acestora, cu teamă de pedeapsa Sa și cu nădejde în privința indurării Sale, și oferind ca milostenie pe calea lui Allah din cele cu care Noi i-am dăruit.

(17) Și niciun suflet nu ştie ce i-a fost pregătit lui de către Allah pentru a-L bucura, ca răsplată de la El pentru faptele bune pe care le-a săvârșit în viața lumească, și aceasta este o răsplată ce nu poate fi cunoscută decât de Allah, datorită măreției ei.

(18) Cel care crede în Allah și împlineşte poruncile Sale, stând departe de ceea ce este interzis, nu este asemenea celui nelegiuit, ieșit de sub supunerea față de Allah. Aceste două cete nu sunt deopotrivă la Allah întru răsplată!

(19) În ce-i priveşte pe aceia care cred în Allah şi săvârşesc fapte bune, răsplată pregătită lor sunt Grădini în care vor sălașului, ca o înnobilare pentru ei de la Allah, drept răsplată pentru faptele bune pe care le-au plinit în viața lumească.

(20) Însă în ceea ce-i priveşte pe aceia care sunt nelegiuiți, și au ieșit de sub supunerea față de Allah întru păcătuire, sălașul pregătit lor va fi Focul în Ziua Judecății și în el vor sălășlui veșnic. Ori de câte ori vor încerca să iasă, vor fi împinși înapoi şi li se va zice, cu reproş: „Gustați chinul Focului, pe care voi l-ați tăgăduit în viața lumească, atunci când profeții voştri v-au avertizat asupra lui.”

Dintre pildele acestor versete: 1 - Credința necredincioșilor din Ziua Judecății nu le va mai fi de niciun folos acestora; pentru că Viața de Apoi este casa răsplății, ci nu casa plinirii faptelor.

2 - Pericolul ignorării lui Allah în Ziua Judecății.

3 - Printre faptele specifice dreptcredincioșilor se află și rugăciunea în noapte.

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡأَدۡنَىٰ دُونَ ٱلۡعَذَابِ ٱلۡأَكۡبَرِ
لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٢١ وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ثُمَّ
أَعۡرَضَ عَنۡهَآۚ إِنَّا مِنَ ٱلۡمُجۡرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ٢٢ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا
مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ فَلَا تَكُن فِي مِرۡيَةٖ مِّن لِّقَآئِهِۦۖ وَجَعَلۡنَٰهُ
هُدٗى لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٢٣ وَجَعَلۡنَا مِنۡهُمۡ أَئِمَّةٗ يَهۡدُونَ بِأَمۡرِنَا
لَمَّا صَبَرُواْۖ وَكَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يُوقِنُونَ ٢٤ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
يَفۡصِلُ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُواْ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ
٢٥ أَوَلَمۡ يَهۡدِ لَهُمۡ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ
يَمۡشُونَ فِي مَسَٰكِنِهِمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍۚ أَفَلَا يَسۡمَعُونَ
٢٦ أَوَلَمۡ يَرَوۡاْ أَنَّا نَسُوقُ ٱلۡمَآءَ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ ٱلۡجُرُزِ فَنُخۡرِجُ
بِهِۦ زَرۡعٗا تَأۡكُلُ مِنۡهُ أَنۡعَٰمُهُمۡ وَأَنفُسُهُمۡۚ أَفَلَا يُبۡصِرُونَ
٢٧ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡفَتۡحُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٢٨
قُلۡ يَوۡمَ ٱلۡفَتۡحِ لَا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِيمَٰنُهُمۡ وَلَا هُمۡ
يُنظَرُونَ ٢٩ فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ وَٱنتَظِرۡ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ٣٠

ترتيبها ٣٣ — سُورَةُ الأَحۡزَابِ — آياتها ٧٣

21 Şi Noi le vom da mincinoşilor ieşiţi de sub supunerea faţa de Domnul lor să guste din chinul şi încercările vieţii lumeşti, înainte de chinul cel mare pregătit lor în Viaţa de Apoi, dacă ei nu se vor căi. Şi poate ca astfel se vor întoarce la supunerea faţa de Domnul lor.

22 Şi nimeni nu este mai nelegiuit decât acela căruia i se pomenesc versetele Domnului său, însă el nu ia aminte la ele și se întoarce apoi de la ele cu nepăsare. Cu adevărat, Noi ne vom răzbuna, fără îndoială, pedepsindu-i pe cei care au sălăşluit în necredinţă şi păcătuire, respingând şi negând versetele lui Allah!

23 Noi i-am dat lui Moise Tora. Aşadar, o, tu, profetule, să nu te îndoieşti de întâlnirea ta cu Moise în noaptea călătoriei nocturne şi a înălţării tale la ceruri [Noaptea de Isra şi Miraj]. Noi am făcut Cartea pogorâtă lui Moise o călăuzire şi o scoatere din rătăcire pentru fiii lui Israel.

24 Şi Noi am făcut din neamul lui Israel ocârmuitori, pe care oamenii să îi urmeze întru dreptate şi care să călăuzească către adevăr, atunci când ei au fost statornici întru plinirea poruncilor lui Allah şi depărtarea de interdicţiile Sale, precum şi la greutăţile întâmpinate în chemarea la calea lui Allah şi au crezut cu tărie în versetele lui Allah, pogorâte trimisului lor.

25 O, tu, profetule! Cu adevărat, Domnul tău este Cel care va hotărî între ei în Ziua Judecăţii, cu privire la cele asupra cărora aveau păreri diferite în viaţa lumească. Şi va face astfel să se evidenţieze cel întru adevăr de cel nelegiuit, şi îi va răsplăti pe fiecare dintre aceştia cu cele pe care le merită [de drept].

26 Oare sunt orbi aceştia de nu iau ei aminte la câţi am nimicit dintre neamurile de mai înainte de ei?! Şi iată cum ei se perindă acum prin lăcaşurile în care aceştia locuiau înainte de pieirea lor. Însă ei nu trag pilde din cele întâmplate acestora. Cu adevărat, întru distrugerea acestor popoare ca urmare a necredinţei şi păcătuirii lor sunt semne care indică adevărul profeţilor veniţi lor de la Allah! Oare aceia care mint în privinţa versetelor lui Allah, nu vor auzi ei cu acceptare şi luare aminte?!

27 Oare nu văd cei ce tăgăduiesc învierea că Noi trimitem apa ploii în pământul cel uscat şi sterp, şi din această apă facem să se ivească semănături, din care mănâncă vacile, cămilele şi ovinele lor, şi din ele mănâncă şi ei înşişi?! Oare ei nu văd aceasta şi nu pricep că Cel care a făcut să rodească pământul cel sterp este cu putere să învie morţii?!

28 Şi cei care tăgăduiesc învierea zic, grăbindu-şi pedeapsa: „Şi când va fi această hotărâre care pretindeţi că va diferenţia între noi şi voi în Ziua Judecăţii, şi destinaţia noastră va fi Focul, în vreme ce destinaţia voastră va fi Paradisul?!

29 Spune-le lor, o, tu, profetule: „Această făgăduinţă se va adeveri în Ziua Învierii, care, cu adevărat, este o Zi a diferenţierii între oameni. Atunci când celor care nu au crezut în Allah în viaţa lumească nu le va mai fi de niciun folos credinţa lor după ce va fi venit Ceasul, şi lor nu li se va mai da niciun răgaz pentru a-şi putea cere iertare de la Domnul lor şi pentru a se întoarce la El [cu credinţă]!"

30 Aşadar, întoarce-te, o, tu, profetule, de la cei ce persistă în rătăcirea lor şi aşteaptă cele ce li se vor întâmpla lor, căci şi ei sunt în aşteptarea pedepsei pe care tu le-o promiţi!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Pedepsirea necredinciosului în viaţa lumească este un mijloc către căinţa. 2 - Confirmarea întâlnirii dintre profetul nostru (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi Moise (pacea fie asupra sa) în noaptea călătoriei nocturne şi a înălţării sale la ceruri [noaptea de Isra şi Miraj].
3 - Răbdarea şi credinţa certă sunt două calităţi ale celor ce sunt cârmuitori în religie.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَۚ إِنَّ
ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ١ وَٱتَّبِعۡ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ
مِن رَّبِّكَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ٢ وَتَوَكَّلۡ
عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ٣ مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٖ مِّن
قَلۡبَيۡنِ فِي جَوۡفِهِۦۚ وَمَا جَعَلَ أَزۡوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔي تُظَٰهِرُونَ
مِنۡهُنَّ أُمَّهَٰتِكُمۡۚ وَمَا جَعَلَ أَدۡعِيَآءَكُمۡ أَبۡنَآءَكُمۡۚ ذَٰلِكُمۡ قَوۡلُكُم
بِأَفۡوَٰهِكُمۡۖ وَٱللَّهُ يَقُولُ ٱلۡحَقَّ وَهُوَ يَهۡدِي ٱلسَّبِيلَ ٤
ٱدۡعُوهُمۡ لِأٓبَآئِهِمۡ هُوَ أَقۡسَطُ عِندَ ٱللَّهِۚ فَإِن لَّمۡ تَعۡلَمُوٓاْ ءَابَآءَهُمۡ
فَإِخۡوَٰنُكُمۡ فِي ٱلدِّينِ وَمَوَٰلِيكُمۡۚ وَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٞ فِيمَآ
أَخۡطَأۡتُم بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتۡ قُلُوبُكُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ
غَفُورٗا رَّحِيمًا ٥ ٱلنَّبِيُّ أَوۡلَىٰ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ مِنۡ أَنفُسِهِمۡۖ
وَأَزۡوَٰجُهُۥٓ أُمَّهَٰتُهُمۡۗ وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ
فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُهَٰجِرِينَ إِلَّآ أَن تَفۡعَلُوٓاْ إِلَىٰٓ
أَوۡلِيَآئِكُم مَّعۡرُوفٗاۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَسۡطُورٗا ٦

Surat Al-Ahzab

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol: Se concentrează asupra griji arătate de către Allah față de profetul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și protejarea sa și a familiei sale.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 O, tu, profetule! Fii ferm, atât tu, cât și cei care sunt împreună cu tine, în smerenia arătată față de Allah prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale și teme-te numai de El, Unicul, și nu da ascultare necredincioșilor și fățarnicilor întru urmarea poftelor și dorințelor lor, căci Allah este Atoateștiutor al înșelăciunii necredincioșilor și Înțelept în creația și orânduirea Sa.

2 Și urmează ceea ce îți este revelat ție de către Domnul tău, căci Allah este bine știutor a ceea ce săvârșiți, și nimic din acestea nu îi rămâne Lui ascuns și vă va răsplăti pentru faptele voastre!

3 Și încrede-te numai în Allah, Unicul, în tot ceea ce te privește, căci El, Preaslăvitul, este de ajuns ca Proteguitor, pentru aceia dintre supușii Săi care se încred în El!

4 Așa cum Allah nu a pus două inimi înlăuntrul unui singur om, tot astfel nu le-a făcut pe soațele voastre, asemenea mamelor voastre în sensul interdicției de a le atinge, și, de asemenea, nu i-a făcut pe copiii voștri înfiați asemenea fiilor voștri naturali. Căci „adz-dzihaar" – adică oprirea soțului de la a se apropia de soția sa – precum și adopția sunt dintre obiceiurile pre-islamice care au fost anulate de către islam. Cele cu privire la „adz-dihaar" și adopție sunt doar cuvinte rostite de gurile voastre, fără nicio bază reală, căci soția nu este asemenea mamei, și nici copilul adoptat nu este asemenea fiului natural al celui care l-a adoptat. Însă Allah spune Adevărul pentru ca supușii Săi să-l urmeze, și El îl călăuzește către drumul cel drept.

5 Recunoașteți-i pe părinții naturali ai celor care susțineți că sunt de fapt fii voștri [adoptați], căci recunoașterea acestui fapt este mai cu dreptate față de Allah. Iar dacă nu-i cunoașteți pe părinții lor, pentru a recunoaște legătură lor de rudenie cu aceștia, atunci socotiți-i frați ai voștri întru credință și aliați ai voștri întru supunere! Așadar, chemați-i pe ei spunându-le „O, fratele meu!" sau „O, vărul meu [O, fiu al unchiului meu]!" Și nu este niciun păcat dacă vreunul dintre voi a greșit și l-a chemat pe un fiu adoptat ca și cum ar fi fiul natural al părintelui adoptiv, ci păcatul este numai dacă ați rostit aceasta în mod intenționat [cu bună știință]. Allah este Iertător cu robii Săi care s-au căit și Îndurător, de vreme ce nu îi pedepsește pentru greșelile lor [cele fără de voie].

6 Profetul este mai îndreptățit în a fi urmat de către dreptcredincioși în toate cele la care el cheamă, chiar și mai presus decât ei înșiși, chiar dacă sufletele lor ar înclina către altcineva în afară de el. Iar soțiile sale (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au statutul de mame pentru toți dreptcredincioșii, și astfel nu îi este permis niciunuia dintre dreptcredincioși să se căsătorească cu ele după moartea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Prin legea lui Allah, rudele de sânge sunt mai îndreptățite între ele în privință moștenirii, decât cei ce sunt frați datorită credinței și emigrării pe calea lui Allah, și care obișnuiau să se moștenească unii pe alții în islam, apoi moștenirea între aceștia a fost anulată. Vă este însă permis vouă să dați ceea ce doriți, o, dreptcredincioșilor, nu ca moștenire, ci ca o binefacere lăsată prin testament pentru aliații voștri. Această reglementare se află scrisă în Tablele bine păstrate și vi se impune vouă respectarea ei.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Nimeni nu este presus atunci când vine vorba de a fi îndemnat la ceea ce este bun și a fi oprit de la ceea ce este rău. 2 - Absolvirea națiunii musulmane de pedeapsă pentru greșelile comise în mod neintenționat. 3 - Obligativitatea de a da întâietate cerințelor profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în deficitul cerințelor și intereselor personale. 4 - Evidențierea statutului privilegiat al soțiilor profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și interzicerea căsătoriei cu acestea după el, pentru că ele sunt considerate Mamele dreptcredincioșilor.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِيثَٰقَهُمۡ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٖ وَإِبۡرَٰهِيمَ
وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ٱبۡنِ مَرۡيَمَۖ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ٧
لِّيَسۡـَٔلَ ٱلصَّٰدِقِينَ عَن صِدۡقِهِمۡۚ وَأَعَدَّ لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابًا أَلِيمٗا
٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ جَآءَتۡكُمۡ
جُنُودٞ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا وَجُنُودٗا لَّمۡ تَرَوۡهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ
بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرًا ٩ إِذۡ جَآءُوكُم مِّن فَوۡقِكُمۡ وَمِنۡ أَسۡفَلَ
مِنكُمۡ وَإِذۡ زَاغَتِ ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَبَلَغَتِ ٱلۡقُلُوبُ ٱلۡحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِٱللَّهِ ٱلظُّنُونَا۠ ١٠ هُنَالِكَ ٱبۡتُلِيَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَزُلۡزِلُواْ
زِلۡزَالٗا شَدِيدٗا ١١ وَإِذۡ يَقُولُ ٱلۡمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٞ مَّا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ إِلَّا غُرُورٗا ١٢ وَإِذۡ قَالَت طَّآئِفَةٞ
مِّنۡهُمۡ يَٰٓأَهۡلَ يَثۡرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمۡ فَٱرۡجِعُواْۚ وَيَسۡتَـٔۡذِنُ فَرِيقٞ
مِّنۡهُمُ ٱلنَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوۡرَةٞ وَمَا هِيَ بِعَوۡرَةٍۖ إِن يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارٗا ١٣ وَلَوۡ دُخِلَتۡ عَلَيۡهِم مِّنۡ أَقۡطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُواْ ٱلۡفِتۡنَةَ
لَأٓتَوۡهَا وَمَا تَلَبَّثُواْ بِهَآ إِلَّا يَسِيرٗا ١٤ وَلَقَدۡ كَانُواْ عَٰهَدُواْ
ٱللَّهَ مِن قَبۡلُ لَا يُوَلُّونَ ٱلۡأَدۡبَٰرَۚ وَكَانَ عَهۡدُ ٱللَّهِ مَسۡـُٔولٗا ١٥

7 O, tu, profetule! Adu-ți aminte când am făcut noi legământ cu profeții întru a-L adora numai pe Allah, Unicul, și a nu-I face Lui nimic asociat, și în a transmite cele ce le sunt revelate lor. Și am luat acest legământ în mod special de la tine, și de la Noe, Avraam, Moise și Iisus – fiul Mariei. Am luat de la ei un legământ ferm întru îndeplinirea celor ce le-au fost încredințate pentru a fi transmise din Mesajele lui Allah.

8 Allah a făcut acest legământ puternic cu profeții pentru ca El să-i întrebe pe cei care au ținut legământul lor despre faptele lor, ca un reproș pentru cei necredincioși! Iar Allah le-a pregătit celor care nu au crezut în El și în trimișii Săi o osândă dureroasă în focul Iadului în Ziua Judecății.

9 O, voi cei care credeți în Allah și pliniți cele prescrise de El! Aduceți-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră atunci când asupra Medinei au venit oștile necredincioșilor, aliați pentru a lupta împotriva voastră, sprijiniți de fățarnici și evrei. Însă Noi am trimis asupra lor un vânt dintre vânturile de răsărit, prin care profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost făcut învingător și am trimis oșteni dintre Îngeri, pe care voi nu i-ați văzut. Și necredincioșii s-au întors fugind, fără nicio putere. Și Allah este Cel care Vede ceea ce voi împliniți, și nimic din aceasta nu îi rămâne lui ascuns, și vă va răsplăti pentru faptele voastre.

10 Și aceasta atunci când v-au atacat pe voi necredincioșii de deasupra voastră, din susul văii, precum și de sub voi, dinspre răsărit și dinspre apus. Când ochii voștri au fost tulburați și nu au mai putut vedea nimic altceva în afara inamicilor voștri și inimile v-au ajuns până în gât de frică și v-ați făcut voi fel de fel de gânduri în privința lui Allah, unii dintre voi crezând în izbândă, iar alții fiind deznădăjduiți în privința acesteia.

11 În acea situație, în bătălia șanțului, dreptcredincioșii au fost încercați prin atacarea lor de către inamicii lor și ei au fost zdruncinați de groază cu o zguduitură puternică, și prin această încercare a fost arătat limpede cel cu adevărat dreptcredincios de cel ipocrit.

12 În acea zi, fățarnicii și aceia a căror credință este slabă și au în inimile lor îndoială au zis: „Victoria asupra inamicilor și întărirea noastră pe pământ care ne-au fost promise de către Allah și trimisul Său nu sunt decât numai deșertăciune, fără nicio bază reală!”

13 Și adu-ți aminte, o, tu, profetule, când o parte dintre fățarnici le-au zis oamenilor din Medina: „O, voi, popor din Yathrib [numele orașului Medina înainte de islam]! Nu este loc pentru voi la dealul Sal’ea în apropierea șanțului! Întoarceți-vă așadar la casele voastre!” Și atunci, un grup dintre ei au cerut îngăduință profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să se întoarcă la casele lor, pretextând că locuințele lor sunt fără apărare în fața inamicilor. Însă ele nu erau fără apărare, așa cum ei au susținut, ci prin această scuză mincinoasă ei nu căutau decât să fugă de dușman. 14 Și de ar fi intrat dușmanii peste ei în Medina din toate părțile și le-ar fi cerut lor să fie necredincioși și să îi facă asociați lui Allah întru adorare, ei ar fi făcut-o, fără a se reține de la apostazie și a sta departe de necredință decât doar puțini dintre ei.

15 Însă acești fățarnici făcuseră mai înainte un legământ față de Allah, după ce ei fugiseră de luptă în bătălia de la Uhud, că dacă Allah îi va face pe ei să participe la o altă luptă, ei se vor lupta împotriva dușmanilor lor și nu vor fugi de frica acestora. Însă ei au încălcat legământul. Și omul este responsabil pentru cele asupra cărora s-a legat în fața lui Allah și va trebui să dea socoteală pentru aceasta.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Statutul celor statornici dintre profeți. 2 - Suportul acordat de către Allah robului Său dreptcredincios, atunci când nenorocirile coboară asupra lui. 3 - Trădarea dreptcredinciosului de către ipocriți în momentele de încercare.

قُل لَّن يَنفَعَكُمُ ٱلْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ ٱلْمَوْتِ أَوِ ٱلْقَتْلِ وَإِذًا
لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٦ قُلْ مَن ذَا ٱلَّذِى يَعْصِمُكُم مِّنَ ٱللَّهِ
إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ
ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ١٧ ۞ قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ وَٱلْقَآئِلِينَ ثلاثة أرباع الحزب ٤٢
لِإِخْوَٰنِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا ۖ وَلَا يَأْتُونَ ٱلْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ١٨ أَشِحَّةً
عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَآءَ ٱلْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
كَٱلَّذِى يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ ٱلْخَوْفُ سَلَقُوكُم
بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى ٱلْخَيْرِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا۟ فَأَحْبَطَ
ٱللَّهُ أَعْمَٰلَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ١٩ يَحْسَبُونَ
ٱلْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا۟ ۖ وَإِن يَأْتِ ٱلْأَحْزَابُ يَوَدُّوا۟ لَوْ أَنَّهُم
بَادُونَ فِى ٱلْأَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ أَنۢبَآئِكُمْ ۖ وَلَوْ كَانُوا۟ فِيكُم
مَّا قَٰتَلُوٓا۟ إِلَّا قَلِيلًا ٢٠ لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
لِّمَن كَانَ يَرْجُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا ٢١
وَلَمَّا رَءَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلْأَحْزَابَ قَالُوا۟ هَٰذَا مَا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ
وَصَدَقَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ ۚ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّآ إِيمَٰنًا وَتَسْلِيمًا ٢٢

16 O, tu, profetule! Spune-le acestora: „Nu vă va fi de niciun folos fuga voastră, dacă voi veți fugi de teama morții sau de a fi uciși; pentru că sfârșitul vieții voastre este prestabilit, și chiar dacă voi nu veți participa la luptă și va veni sorocul vostru, nu vă veți bucura voi de viață decât puțin timp!"

17 O, tu, profetule! Spune-le lor: „Cine este acela care vă va apăra pe voi de Allah, dacă El va vrea să vă aducă vouă moartea sau uciderea de care vă temeți sau dacă El vă va dori vouă bunăstarea și siguranța pe care le căutați? Nimeni nu vă va putea feri pe voi de aceasta." Și acei ipocriți nu vor găsi pentru ei vreun ocrotitor care să aibă grijă de ei afară de Allah și nici vreun ajutor care să îi apere de pedeapsa lui Allah!

18 Allah îi cunoaște pe aceia dintre voi care pun piedici altora întru a fi alături de profetul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în luptă, și le spun fraților lor: „Veniți la noi și nu luptați împreună cu el, pentru a nu fi omorâți. Căci noi ne temem ca nu cumva să fiți uciși!" Iar acești rătăciți nu merg la război și nici nu participă la luptă decât foarte rar, pentru a îndepărta suspiciunea în privința lor, și nu pentru a lupta pentru izbândă lui Allah și a trimisului Său.

19 Ei sunt zgârciți cu voi, o, voi, dreptcredincioșilor, în privința averilor lor și nu vă susțin, oferindu-vă din acestea. Și ei sunt, de asemenea, zgârciți în privința propriilor lor suflete, și nu luptă împreună cu voi; și sunt zgârciți și în dragostea lor față de voi și nu vă tratează pe voi cu bunăvoință. Și când teama vine, în momentul confruntării inamicilor, îi vezi pe ei cum privesc la tine, o, tu, profetule, cu ochii rotindu-se de groază, asemenea aceluia care este în agonia morții. Iar când teama se duce, atunci vă rănesc pe voi cu vorbele lor tăioase și sunt avari în privința prăzilor de război, căutând să le acapareze. Cei care sunt caracterizați de aceste atribute nu au crezut niciodată cu adevărat și, de aceea, Allah zădărnicește faptele lor, iar această zădărnicire a faptelor este un lucru ușor pentru Allah.

20 Aceștia cred că aliații pregătiți pentru atacarea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a dreptcredincioșilor nu vor pleca până ce dreptcredincioșii vor fi dezrădăcinați. Și dacă aliații ar veni încă o dată, fățarnicii și-ar dori să meargă în afara orașului, printre beduini, și să afle vești despre voi: ce s-a întâmplat cu voi după ce a-ți fost atacați de inamicii voștri? Și de ar fi ei printre voi, o, dreptcredincioșilor, ei nu ar lupta împreună cu voi decât foarte puțin. Așadar nu îi luați în seamă pe ei și nu fiți deznădăjduiți în privința lor.

21 Cu adevărat, ați avut voi în ceea ce a spus și a întreprins și a făptuit trimisul lui Allah o pildă frumoasă. Căci el a participat în persoană și a înfruntat lupta, așadar, cum de vă zgârciți voi în privința voastră înșivă [încercând să vă țineți la adăpost], fără de el?! Și nu urmează exemplul profetului lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) decât cel care nădăjduiește în Ziua de Apoi și face fapte bune pentru aceasta și Îl pomenește mult și îndelung pe Allah. însă cel care nu nădăjduiește în Ziua de Apoi și nu îl pomenește îndelung pe Allah, cu adevărat, el nu îl urmează pe trimisul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

22 Și când dreptcredincioșii au văzut grupurile adunate pentru a-i confrunta au zis: „Aceasta este încercarea, greutatea și izbânda făgăduite nouă de către Allah și de trimisul Său. Și adevăr au grăit Allah și trimisul Său întru aceasta, și ele s-au împlinit." Iar vederea celor aliați pentru combaterea lor, ei nu a făcut decât să le sporească credința în Allah și supunerea față de El.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Vârsta omului este hotărâtă și prestabilită; ea nu este micșorată de participarea la luptă și nici nu este prelungită de fuga de aceasta. 2 - Neparticiparea la luptă pe calea lui Allah este specifică întotdeauna ipocriților. 3 - Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este un exemplu de urmat pentru dreptcredincioși, în vorbă și în faptă. 4 - Încrederea în Allah și supunerea față de El sunt dintre calitățile dreptcredincioșilor.

مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ رِجَالٞ صَدَقُواْ مَا عَٰهَدُواْ ٱللَّهَ عَلَيۡهِۖ فَمِنۡهُم مَّن
قَضَىٰ نَحۡبَهُۥ وَمِنۡهُم مَّن يَنتَظِرُۖ وَمَا بَدَّلُواْ تَبۡدِيلٗا ٢٣ لِّيَجۡزِيَ
ٱللَّهُ ٱلصَّٰدِقِينَ بِصِدۡقِهِمۡ وَيُعَذِّبَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ إِن شَآءَ أَوۡ
يَتُوبَ عَلَيۡهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٢٤ وَرَدَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُواْ بِغَيۡظِهِمۡ لَمۡ يَنَالُواْ خَيۡرٗاۚ وَكَفَى ٱللَّهُ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ
ٱلۡقِتَالَۚ وَكَانَ ٱللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزٗا ٢٥ وَأَنزَلَ ٱلَّذِينَ ظَٰهَرُوهُم مِّنۡ
أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مِن صَيَاصِيهِمۡ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعۡبَ
فَرِيقٗا تَقۡتُلُونَ وَتَأۡسِرُونَ فَرِيقٗا ٢٦ وَأَوۡرَثَكُمۡ أَرۡضَهُمۡ
وَدِيَٰرَهُمۡ وَأَمۡوَٰلَهُمۡ وَأَرۡضٗا لَّمۡ تَطَـُٔوهَاۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيۡءٖ قَدِيرٗا ٢٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدۡنَ
ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيۡنَ أُمَتِّعۡكُنَّ وَأُسَرِّحۡكُنَّ
سَرَاحٗا جَمِيلٗا ٢٨ وَإِن كُنتُنَّ تُرِدۡنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلدَّارَ
ٱلۡأٓخِرَةَ فَإِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلۡمُحۡسِنَٰتِ مِنكُنَّ أَجۡرًا عَظِيمٗا ٢٩
يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ مَن يَأۡتِ مِنكُنَّ بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖ يُضَٰعَفۡ
لَهَا ٱلۡعَذَابُ ضِعۡفَيۡنِۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٗا ٣٠

(23) Între dreptcredincioși sunt oameni care au fost sinceri în legământul pe care l-au făcut față de Allah, și au împlinit cele în privința cărora s-au legat întru a fi fermi și răbdători în lupta pe calea lui Allah. Și unii dintre ei au murit sau au fost uciși pe calea lui Allah, în vreme ce alții dintre ei așteaptă martiriul pe calea Sa. Și acești dreptcredincioși nu au schimbat nimic din legământul lor, așa cum au făcut fățarnicii.
(24) Pentru ca Allah să-i răsplătească pe cei sinceri, care au fost loiali în cele în privința cărora s-au legat, pentru sinceritatea și loialitatea lor față de legămintele făcute, și pentru a-i chinui pe cei fățarnici care au încălcat legămintele lor, dacă El voiește, lăsându-i să moară înainte de a se căi pentru necredința lor, sau acceptându-le căința și călăuzindu-i către a-și cere iertare. Căci Allah este Iertător cu cel care și-a cerut iertare pentru păcatele sale și Îndurător cu el.
(25) Și Allah i-a alungat înapoi pe Qurayș și Ghatfan și cei ce erau împreună cu ei, în încercarea și furia lor, datorată pierderii celor la care sperau. Ei nu au dobândit ceea ce își doreau, în sensul nimicirii dreptcredincioșilor. Și Allah este de ajuns pentru dreptcredincioși în luptă, prin trimiterea de către El a vântului și a pogorârii îngerilor; căci Allah este Puternic și Tare, și nimeni nu Îl poate învinge pe El, ci, dimpotrivă, El înfrânge și înjosește.
(26) Și Allah i-a coborât din fortărețele lor în care se ascundeau de inamicii lor, pe cei care i-au ajutat dintre evrei și a aruncat spaimă în inimile lor. Pe o parte dintre ei i-ați omorât, o, voi, dreptcredincioșilor, iar o altă parte dintre ei i-ați luat ca prizonieri.
(27) Și Allah v-a dat vouă spre moștenire, după ce ei au fost nimiciți, ținutul lor, cu tot cu grânele și palmierii lor, și a pus în posesia voastră și casele lor și altele dintre averile lor. Și v-a dăruit vouă ținutul Khaybar, pe care voi nu îl mai călcaserăți mai înainte, însă spre care veți veni. Aceasta este făgăduința lui Allah și o bunavestire pentru dreptcredincioși, și Allah este cu putere peste toate și nimic nu îi rămâne fără putință Lui.
(28) O, tu, profetule! Spune-le soțiilor tale atunci când ele îți cer ție sporirea celor oferite pentru subzistență, în vreme ce tu nu le deții „De voiți voi această viață lumească și podoabele ei, atunci veniți să vă dau vouă cele cu care sunt înzestrate femeile divorțate și să vă dezleg de mine printr-un divorț în care nu există niciun rău și nici vreo rănire.
(29) Iar de voiți voi mulțumirea lui Allah, precum și a trimisul Său și voiți Paradisul în Casa de Apoi, atunci răbdați situația în care voi vă aflați, căci Allah a pregătit pentru cele binefăcătoare dintre voi, întru răbdare și bună întovărășire, răsplată mare!”
(30) O, voi soții ale Profetului! Aceea dintre voi care va săvârși un păcat învederat, va avea parte de o pedeapsă dublă în Ziua Judecății, datorită statutului și poziției ei, precum și datorită protejării onoarei profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Iar această sporire este un lucru ușor pentru Allah!

Dintre pildele acestor versete:

1 - Lauda adusă de Allah companionilor profetului Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar aceasta este o onoare măreață pentru aceștia.
2 - Ajutorul lui Allah și suportul acordat de către El supușilor Săi de unde nici nu s-ar aștepta, dacă ei vor fi cu teamă față de Allah.
3 - Consecințele nefaste ale trădării asupra evreilor care i-au ajutat pe confederați.
4 - Alegerea de către soțiile profetului a mulțumirii lui Allah [în defavoarea altor interese lumești] este un indiciu al puterii credinței lor.